ELTA UNIVERSITATE
17

O M U L
S i s t e m
Energetic

Cuprins

CUVÂNT CONTINUU
2.1. OMUL
2.2. MATERIE, ENERGIE, INFORMAȚIE
2.3. CORPUL FIZIC CA SISTEM ENERGETIC
- 2.3.1. LA CE NE ESTE NECESARĂ ENERGIA?
- 2.3.2. CUM CONTROLĂM ACEASTĂ ENERGIE?
- 2.3.3. CUM FOLOSIM ACEASTĂ ENERGIE?
- 2.3.4. SURSE DE ENERGIE ALE ORGANISMULUI UMAN

Omului

Informațiile oferite prin această carte pot fi în întregime false, dar de asemenea, în egală măsură, pot fi adevărate. Ca să se poată afla care este realitatea, singura şansă este de a se aplica până la capăt cele citite. De-abia apoi, după ce se cercetează toate cu răbdare, se poate şti care este Adevărul. Numai atunci.

Iar dacă această carte se dovedeşte a fi Adevărată, odată cu încredințarea, s-a învins deja boala, ignoranța, frica, sărăcia, egoismul, iar în cele din urmă, însăşi Moartea, ultimul duşman al Omului. Şi odată cu recăpătarea tuturor darurilor ce se cuvin Divinității Lucide şi Conştiente, întregul Univers se închină, bucurându-se de revenirea Acasă a Fiului Risipitor, care deja a trecut în următoarea etapă a evoluției Sale, păşind de la stadiul de Om la cel de Înger.

Te aşteptăm şi fii sigur că oricând eşti binevenit în lumea ce este a Ta de drept, Lumea Spirituală. Îți dorim curaj, răbdare şi multă înțelegere în parcurgerea acestui drum ce Te duce într-o lume minunată, unde Lumina, Pacea şi Iubirea domnesc de-a pururi. Şi nu uita că drumul care urcă Muntele este greu, plin de obstacole şi povârnişuri, dar de-abia în vârf se pot vedea cu adevărat priveliştile minunate din jur.

Curaj, Prietene, curaj!

AUTOR: **LUCIAN STRATAN**
MATERIAL DE UZ INTERN REDACTAT ŞI EDITAT DE
ASOCIAȚIA ELTA UNIVERSITATE BUCUREŞTI
TOATE DREPTURILE DE AUTOR, EDITARE ŞI DIFUZARE APARȚIN
ASOCIAȚIEI ELTA UNIVERSITATE

CUVÂNT CONTINUU

Al doilea volum al lui Lucian Stratan edifică în continuare reevaluarea dimensiunii medicale dintr-un punct de vedere holistic şi mai ales din partea unui Învățător ce n-a avut parte de experiența mistică, cât de cea normală şi firească, întâlnindu-se în fiecare zi cu pacienți şi cu suferințele lor. Am discutat în mai multe rânduri cu el despre situația medicinei şi trebuie să recunosc că nu trebuie să intervin într-un asemenea domeniu în care el este specialist la propriu. Pentru mine medicina nu mai există dintr-un sens terapeutic obişnuit, când în realitate nu mai există mobilul- infecțiile,suferința sau alte asemenea patologii. Colaborarea cu autorul fiind într-o direcție responsabilă la propriu fiindcă fiecare dintre noi ne simțim răspunzători față de suferința continuă şi fără ieşire a atâtor oameni care nu ştiu, nu că nu vor. Desigur, nu trebuie să reproşăm instituțiilor actuale că mențin asemenea situații care deja văd şi ele că sunt un cerc vicios. Cei în stare să aducă informația în această direcție o vor face. Tocmai de aceea în numele vostru îi mulțumesc lui Lucian Stratan pentru datoria sfântă si omenească de a-şi sacrifica poate un renume față de colegi si prieteni care încă mai sunt cantonați în tradiții si ignoranțe academice, cu toate că suntem siguri că văd rezultatele care contestă astfel faptele medicinei materialiste, alopatice.

Suntem siguri că această lucrare este de un real folos şi studenților din facultățile de medicină pentru a avea ca alternativă o dimensiune mai pragmatică şi dinamică a unor procese şi probleme ale terapeuticii actuale şi pentru a simți pe viu asemenea realități şi mai ales cea a existenței lui Lucian Stratan. Vă pot povesti cum într-o seară la Iaşi el se lamenta că mâinile îi sunt dureroase si aspre, povestindu-ne cum înainte de operație cam 10 minute trebuie să se spele iar acest lucru determină o schimbare totală a biologiei dermei mâinilor. I-am prescris să se ducă chiar în acel moment să se spele dar numai cu apă, şi mai ales ştind că ceea ce face este libația atât de cunoscută în atâtea operații spirituale, numai că la spital nu ar putea face acest lucru fiindcă tradiția si prezența colegilor l-ar pune într-o situație indescriptibilă, dar revenind acasă această libație îi este mai accesibilă. În concluzie se ştie cum pentru violonişti şi pentru chirurgi mâna este creierul, este totul, şi mulți chirurgi şi-au abandonat profesiunea fiindcă mâinile nu mai erau sigure pe mişcările lor. De altfel acest aspect l-am tratat într-unul din articolele din revista 17-A-B-C adresate numai alimentației.

Sunt sigur cum mereu mai mulți medici sunt determinați să privească peste gardul si limitele unei medicini care s-a generalizat

având toate aceste consecințe, mai exact spus realizând acest genocid. O rezolvare din partea medicinei alopate pur şi simplu nu există, continuarea unor astfel de situații ar determina pur si simplu decimarea şi degenerarea societații umane. Nu facem din asemenea publicații un manifest, nu dorim să o prezentăm ca o situație totală, publicațiile sunt adresate oricărui cititor-colaborator. Vedem cum terapeuticile netradiționale sunt determinate de un aspect paradoxal ele nu sunt viabile decât dacă există mobilul, adică boala, ceea ce devine din capul locului un paradox, total inutil, căci sănătatea există şi trebuie doar determinată la nivel de educație. În altă ordine de idei sănatatea este şi are un fond holistic absolut, tocmai de aceea indicăm că măsurile pentru menținerea ei sunt o viață în care împletim atât cunoaşterea materialistă cât şi cea metafizică, ele formând monada, unitatea cunoaşterii şi în ceea ce ne priveşte, a vieții noastre. Sunt sigur că medicina prin asmenea eroi se va reabilita si va deveni un domeniu care va transgresa de la terapeutică la prevenție şi mai ales va deveni o instituție educațională în toate sensurile cuvântului. Medicul fiind părintele societații umane va împiedica astfel ca suferința să se transforme în războaie, săracie şi nefericire, el nu este dator să-şi asume o responsabilitate persuasivă, domeniul său este accesibil oricărui om, menirea lui fiind doar a direcționa sincer şi simplu curățenia, alimentația, menținerea normelor civilizate de viață şi conviețuire. Vom pleda în continuare prin publicațiile noastre pentru a evidenția şi alte lucrari, ale altor medici care se vor simți datori şi responsabili pentru situația de nedescris de la ora actuală.

Lumea se trezeşte chiar dacă această dimineață este suferindă, aparent fără nici un orizont, nu trebuie să disperăm, medicii se vor elibera de neîncredere, dogme, tradiții, ideologii si teorii materialiste, aducând sănatatea, restabilind valorile existenței în armonia firească şi normală cu celelalte regnuri şi civilizații. Ni se va părea prematur să vorbim despre eradicarea bătrâneții. Va veni acea zi care este mereu mai aproape şi gerontologia va rămâne doar o tristă amintire. Grație acestor minunați medici care-şi sacrifică azi liniştea şi atâtea beneficii, neîndurând să asiste indiferenți la permanentizarea suferinței gratuite şi mereu mai scumpe, cu consecințe incalculabile asupra armoniei sociale.

ION, Iaşi, 1997

2.1. OMUL

În Biblie, la Facerea Omului, stă scris : “Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țarina pământului, I-a suflat în nări suflare de viață şi omul s-a făcut astfel un suflet viu.” Există deci două componente distincte : corpul fizic pe de o parte, construit din țarina pământului, deci având structură minerală, compus fiind din atomi şi molecule şi “suflare de viață” pe de altă parte - acel suflet ce animă complexul gigantic molecular ce este organismul. Vedem toți că viața înseamnă totuşi mişcare, o dinamică continuă a acestui înveliş carnal, în faptele sale găsindu-se, întrezărindu-se personalitatea, conştiința, trăsăturile acestui spirit dinăuntru. Sunt două polarități ce stau unite de la naştere şi până la moarte. Iar când două polarități se unesc, ele formează o sursă de energie. În cazul nostru, la această energie îi spunem viață. Sigur, conectarea, cuplarea polarităților se face prin straturi, valori intermediare ce fac posibil ca gândurile, voința spiritului să poată fi îndeplinită de organismul fizic.

Dar la ce bun toate acestea ? Vedeți, mergând mai departe în Biblie, găsim că Omului I s-au pus la îndemână trei tipuri de pomi : primii, “plăcuți la vedere şi buni la mâncare” - sunt informațiile primite din planul fizic prin receptorii corpului material; altul, “pomul vieții în mijlocul grădinii” este acea axă energetică pe care stau “fixate” cele şapte chackre, acele straturi intermediare care fac posibilă ca viața să se manifeste şi aici, până în planul fizic, iar ultimul şi cel mai important - “pomul cunoştinței binelui şi răului”. Apare astfel, parcă ceva mai clar, sensul viețuirii acestui spirit “în carne şi oase” când ar putea fi mereu liber, neîncastrat într-o haină limitată şi atât de vulnerabilă. Gustarea din primul pom reprezintă culegerea, aflarea unor informații “făurite”, oferite de Tatăl. Imediat după aceea, nerăbdători de cele aflate, “şoptite” de Tatăl, încercăm prin gustarea celui de-al doilea pom, al vieții, al energiei, să energizăm aceste gânduri, informații, cu ajutorul dorințelor, ca ele să apară şi în acest laborator ce ni s-a pus la dispoziție - planul fizic. Până acum, totul se face asemănător cu joaca unui copil neştiutor, aflat la început de drum : I se arată o jucărie şi ce frumos funcționează ea, iar apoi imediat copilul o ia şi repetă aceleați gesturi, verificând dacă cele arătate se petrec la fel şi pentru el. Iar jucăriile oferite de Tatăl pentru Fiu, sunt

răspândite în tot acest Univers material, ca Fiul să priceapă şi să înţeleagă prin cunoaşterea lor înţelepciunea, priceperea ce stă la baza făuririi Universului. Şi urmând perfecţiunea Naturii, putem fi siguri că în zidirea ei Tatăl şi-a pus toată cunoaşterea Sa, oferind astfel Fiului posibilitatea întregii Sale Înţelepciuni.

Dar iată că, apare a treia etapă în educarea, formarea acestui copil, etapă ce îl conduce spre maturitatea sa, este trecerea în următoarea etapă de evoluţie : gustarea din "Pomul cunoştinţei Binelui şi Răului". Primii doi paşi aproape I-am făcut, cunoaştem structurile atomice şi parte din cele subatomice, precum şi arhitectura Cosmosului, înţelegem mare parte din legile fizice, matematice sau chimice şi iată că în dinamica noastră am atins această etapă - alegerea binelui de rău. Ca întotdeauna ceea ce aplicăm din cele învăţate, să servească Binelui, continuei evoluţii. Binele - ne duce înapoi la Tatăl, Răul - ne îndepărtează de Tatăl. Am fost preveniţi de la început că această etapă va fi cam dură, "în ziua în care vei mânca din el vei muri negreşit". Cunoaşterea Bnelui implică automat şi cunoaşterea Răului, sunt polarităţi diferite ale aceleaşi valenţe, iar această oscilaţie este busola noastră, acest ghid ce ne îndrumă spre desăvârşirea noastră ca oameni. Polul Binelui care îl ştim, îl putem vedea mereu doar ascultând acea voce lăuntrică a Inimii, este Steaua Călăuzitoare care ne spune ce alegeri să luăm în viaţă ca să evoluăm. Căci acest pom este pomul Libertăţii, ce îl doreşte orice adolescent, este pomul Liberului Arbitru. Dar libertatea noastră ne-a dus cam departe de casă iar înapoi vor ajunge doar cei maturi şi care au ales întotdeauna Binele prin Credinţa, Iubirea şi Înţelepciunea lor. Căci toate aceste trei calităţi sunt necesare desăvârşirii interioare. Sunt cei ce merg pe Calea Inimii, alţii pe Calea Raţiunii, alţii pe Calea Credinţei, în cele din urmă toate cele trei drumuri se intersectează, continuând împreună spre acelaşi loc - Perfecţiunea Divină, Acasă. Iată deci ce preia Spiritul din aceste peregrinări prin Universul Material. Gândurile, informaţiile, dar şi posibilitatea "pipăirii" lor, sentimentele având rolul proiectării acestor gânduri într-un spaţiu virtual, Planul Fizic. Toate acestea, gânduri, sentimente, materie, aparţin acestei Şcoli ale Spiritului, sunt toate ale Tatălui. Noi ne alegem însă cu formarea unei personalităţi, cu şlefuirea într-o anumită geometrie a acestei nestemate interioare, şlefuire dată de scurgerea vieţii, deci a unei multitudini de gânduri înfăptuite. Mintea noastră poate recepţiona

o infinitate de gânduri din Oceanul Universului mental, mai întunecate sau mai luminoase, dar noi dăm seamă doar de acelea asupra cărora ne-am oprit, de care ne-am fixat dorințele. Astfel, acestea s-au manifestat ca fapte, viața fiind întotdeauna doar suma acelor gânduri ce le-am ales noi ca să fie manifestate. Căci înşiruirea faptelor noastre formează firul vieții.

Fireşte că de-a lungul formării noastre am făcut nenumărate greşeli, de multe ori am ales Răul în loc de Bine. Dar cu bun simț şi cu un grad minim de luciditate, observând consecințele faptelor noastre, adică manifestările din lumea în care trăim, putem şti exact sensul ales. Şi iată cum tot Răul merge spre Bine. Dar numai acel Rău care este cunoscut, observat ca Rău şi care ne dă astfel şansa întoarcerii faptelor noastre cu 180°, spre Bine. Numai că în Istorie de multe ori consecințele Răului au fost interpretate ca Bine. Boala, sărăcia, grijile, bătrânețea şi moartea, toate acestea sunt şi astăzi, în plină lumină ştiințifică, considerate ca fireşti, inerente, ca făcând parte din cursul obişnuit al vieții. Iar această poziție cvasioficială, la unison, a tuturor Instituțiilor, face ca omul obişnuit să accepte la rându-I povara necazurilor vieții. Acceptarea înseamnă undă verde manifestării acelor idei, informații, deci efectiv desăvârşirea lor şi în planul fizic. Şi iată cum în mod paradoxal, în mijlocul unei Creații Divine, perfecte, pot exista milioane de copii murind de foame, miliarde de oameni săraci, necăjiți, care îmbătrânesc şi mor, trăind ani în şir în suferință şi boală. Nici cei "privilegiați", ce au totul la dispoziție, nici cei ce au în mâini soarta națiunilor, nici măcar ei nu scapă acestui supliciu. Cutia Pandorei s-a revărsat cândva şi fiecare este împins, păcălit să culeagă ceva dintr-însa. Este un paradox care numai prin ignoranța şi necredința civilizației noastre, decretate oficial de toate cultele şi instituțiile, îl fac posibil. Şi culmea, este de-ajuns un gând în care să ai încredere, că poți fi tânăr şi fericit de-a pururi. Mecanismele energetice ale corpului fizic, pus la dispoziție de Tatăl, fac posibil acest lucru. La proiectare nici nu s-a pus problema bolii, bătrânеții şi a morții. Noi stricăm însă de fiecare dată jucăria primită, o îngropăm şi după un timp primim alta. Facem asta de zeci de mii de ani şi se tot speră că totuşi vom băga de seamă că gândurile şi faptele noastre nu sunt cele potrivite, mărturie stând consecințele lor ce se întipăresc pe corpul fizic. Niciodată nu-I prea târziu. Deşi crucificăm pe cei ce vin să ne tragă de mânecă şi să ne arate direcția bună, deşi

ne condamnăm singuri la boală şi moarte, deşi nu recunoaştem Lumina Spiritului ci numai valori cantitative atât de trecătoare, de fiecare dată ni se dă o nouă şansă, un nou înveliş cu care să cunoaştem Adevărul. Poate data asta există mai mult bun simț. Dar cei ce deja sunt încarnați jos, ce ne asistă la naştere şi ne preiau, ne scutură bine şi ne spun : “eşti într-o lume crudă şi dură, luptă, muşcă, să-ți fie frică şi să suspectezi pe oricine din jur, umple-ți burta şi buzunarele, pune-te la adăpost în spatele unor ziduri groase şi conturi grase, până când vei muri, căci apoi nu există nimic, doar țărână eşti, doar atât, țărână”. Iar credința în Rău face ca acest Rău să se manifeste.

Încă o dată vă spunem, niciodată nu este prea târziu, oricât de jos ați ajunge. Ce se încearcă în această carte este să se ofere Omului un ghid către Bine, o modalitate de a face ca pentru fiecare Soarele să poată străluci şi în afară şi înăuntrul sufletului său, o posibilitate de a intra în rezonanță cu Perfecțiunea Naturii şi atâta timp cât suntem cuplați pe lungimea de undă a Armoniei Cosmice, Divine, avem aceleaşi calități : Nemurire, Iubire, Înțelepciune - practic, Totul. Oferim şansa de a obține Totul contra a Nimic. Oferim încă o şansă. Căci niciodată nu este prea târziu.

2.2. MATERIE, ENERGIE, INFORMAȚIE

Esența venirii noastre în această lume este de a căpăta Cunoaştere, această Cunoaştere stând la baza Credinței, o calitate esențială pentru evoluția oricărei entități din Ierarhia Divină. Iar Cunoaşterea se capătă doar pe baza experiențelor, a faptelor create aici, în planul fizic. Iată necesitatea apariției acestei creații divine, Planul Iluziei, tocmai ca un instrument prin care un spirit îşi poate testa rând pe rând, bucată cu bucată, toate calitățile sale, această verificare dându-I posibilitatea corecției lor, de fapt a autocorecției.

Acest instrument creat funcționează identic cu o oglindă, în care ne putem privi, analizând pe rând parte din trăsăturile noastre. Un sistem în sine nu se poate autocunoaşte complet, altfel riscă stagnarea şi implicit autodistrugerea, la fel nici un spirit nu poate reuşi această autoanaliză în totalitate, doar prin sine. Dar această cunoaştere de sine este esențială pentru a putea

coordona conştient factorii de autocorecție, pentru a avansa firesc pe calea evoluției, fapt ce implică o perfecționare continuă. De aceea, privind reflectarea Sinelui, putem surprinde, dacă avem un dram de luciditate, trăsături proprii şi ce este mai important, putem avea la dispoziție chiar evoluția calitativă a acestora în dinamica lor, ca un monitor ce ne arată produsul brut de-a lungul prelucrării sale pe linia de producție.

Luat mai puțin abstract, scopul unei vieți aici, în această lume şi civilizație, este de a ne şlefui câte o trăsătură de caracter sau mai multe, sau de a ajuta pe ceilalți să realizeze acest lucru. Viața socială nu face decât să stabilească puncte de referință față de care ne observăm dinamica acestei şlefuiri interioare. Fiecare vine într-o anumită familie, capătă o anumită educație, va avea un anumit rol social, astfel că fiecare va avea propria scală de valori să le zicem morale, fiecare calitate interioară va fi prețuită de fiecare într-un anumit fel, unele fiind mai importante, chiar dominante, altele deocamdată ignorate până la următoarea lecție. Astfel că fiecare şi-a "programat" cursul vieții prezente având un scop precis, punându-şi anumite jaloane, anumite puncte de referință cu care să se ajute. Că în acest moment educația schimbă la majoritatea această scală de referință cu una comună, raportată doar la valori cantitative, financiare, asta-I o abatere de la Jocul Universului şi fiecare abatere trebuie corectată.

Iată deci necesitatea acestui Plan al Iluziei, în care fiecare poate schimba orice parametru după voia sa, în care ce se întâmplă în afară este pur şi simplu reflectarea a ceea ce este cu adevărat înăuntru. "Ce-i Sus este ca şi ceea ce-I Jos, ce-I Jos este ca şi ceea ce-I Sus". Avem această posibilitate de manifestare continuă a gândurilor noastre, ce vedem afară este ca şi ceea ce gândim înăuntru. Faptul că vedem astăzi foamete, griji, boli, bătrânețe, neputință, dovedeşte că majoritatea oamenilor au pierdut controlul asupra cursului gândirii lor. Societatea bombardează omul cu imagini, informații care de care mai pesimiste şi îngrijorătoare, până când acesta le acceptă, lăsându-le să-I ocupe mintea în totalitate. Câți dintre noi nu stau toată ziua şi se lamentează de tot felul de probleme, personale, naționale sau planetare, dar câți creează efectiv în planul interior, mental, un scenariu, o strategie de modificare a acestor imagini, iar apoi, după ce le îmbracă cu Lumina Sufletului, să le

spună : “Amen” - sau “Aşa să fie !” Puterea gândului este mai mare decât se cunoaşte în civilizația actuală, şi combinată cu puterea Iubirii, devine o forță absolută, ce poate crea sau anula orice din acest Plan al Iluziei.

Şi tocmai ca fiecare să poată reveni pe calea ce şi-a ales-o dinaintea venirii sale în această lume iluzorie, să facem o analiză mai amănunțită a Planului Iluziei, cunoaşterea sa fiind primul pas în controlul a tot ce se întâmplă în jur. De fapt tot acest laborator cosmic, Creație a Divinității pentru a Se cunoaşte, cuprinde nu numai planul material, cel văzut şi simțit, ci încă două straturi, mai subtile, mai aproape de Cauzal. Primul din cele trei planuri este **Planul Mental**, este cel mai aproape ca vibrație de Spirit, este primul modificat, restul transformărilor, până în lumea vizibilă urmând din aproape în aproape, ca o cascadă. Unitatea de bază a acestui Plan mental este Informația, în funcție de vibrația sa, fiind percepută ca sunet sau imagine. Dinamica personală poate fi observată şi prin dinamica acestor imagini şi sunete ce se perindă prin minte, sunt tocmai acele gânduri ce se rostogolesc adesea fără control. Fericit cel ce reuşeşte să-şi controleze gândurile, acela are acces la făurirea propriei vieți.

Urmează apoi **Planul Astral**, cel al dorințelor, al sentimentelor, având o frecvență mai scăzută decât cea a gândurilor. Cum şi imaginile pot varia de la lumina cea mai pură la întunericul absolut, trecând printr-o infinitate de culori, şi sentimentele au paleta de desfăşurare foarte largă, de la Iubirea absolută, la ura cea mai neagră. Toate sunt unități de măsură, de la o polaritate la alta, aflate pe o scală ale aceleaşi unice Forțe : Iubirea . Aceasta-I forța ce stă la baza zidirii acestei Creații, cu ajutorul ei Dumnezeu a Creat Lumea în cele şapte etape. A rămas ca Omul, folosind-o în continuare cu o valoare sau alta, cu o polaritate sau alta, să continue creația sau să o anuleze. Fiecare este liber să facă orice experiment în această lume, iar forța sau energia stau tocmai în puterea sentimentelor. De fapt acestea sunt punctele de referință față de care ne raportăm evoluția, o strategie legată la polaritatea de jos, a urii, terminându-se întotdeauna prin distrugere, având semn contrar cu Universul din jur, pe când gândurile pline de Iubire manifestându-se din ce în ce mai plenar, deoarece sunt amplificate de forța cu acelaşi semn a Lumii Divine din jur. Această scală de valori ne oferă posibilitatea de a ne da seama dacă ne apropiem de Tatăl, simbolul Perfecțiunii,

căpătarea calităților Acestuia fiind dată doar de alegerea unui singur sens, cel al Iubirii.

Urmează cel de-**al treilea Plan, cel fizic, material**, aflat pe scala cu vibrațiile cele mai joase, acele imagini şi sunete sunt atât de mult "încetinite", încât pot fi captate de receptori cu frecvență mai redusă, acei analizatori ai corpului fizic. Avem de asemenea receptori şi pentru celelalte planuri, dar educația şi mediul stressant din jur le bruiază şi le blochează, făcându-le rupte de conştient, dar nu nefuncționale. Pur şi simplu conştientul este pe o lungime de undă mai mică decât frecvența de emitere a acelor receptori subtili.

După cum unitatea de bază pentru Planul Mental este Informația, pentru Planul Astral, Energia, la fel pentru Planul Fizic există Particula Materială, sau Materia. **Aceste trei elemente Una sunt de fapt**, **nici una neputând exista separat de cealaltă**. Acest tot formează baza Instrumentului ce ne crează această lume virtuală prin care ne putem cunoaşte mai bine. Similar acestei tehnologii ce aparține lumii calculatoarelor, Realitatea Virtuală. În acest caz, programatorul, sau Creatorul, a introdus toate informațiile posibile, astfel încât să se poată acoperi toate situațiile posibile, permițând realizarea oricărui experiment. Numai faptul că în prezent experiențele atomice de pe atoli s-au mutat în această lume virtuală, oglindeşte destul de clar posibilitățile sale. S-a creat astfel tot Planul Mental, din care utilizatorul îşi selectează treptat anumite secvențe, anumite imagini, după necesități. Urmează apoi acea energizare, catalizare a informației, pentru tehnologie, este generatorul de lumină, care este modulat, modelat de către informațiile ce le primeşte de la utilizator, generând astfel imaginile virtuale respective. Pentru Om, acest generator de energie este reprezentat chiar sentimentele sale. Imaginați-vă o ființă lipsită de orice dorințe. Va fi o ființă apatică, complet imobilă, căci nu-şi doreşte absolut nimic din jur. Pentru cei ce fac lucruri împotriva dorinței lor, vor trebui să recunoască o dorință şi mai puternică, mai ascunsă, adeseori mascată de orgoliu. Orice gest, orice faptă, se realizează tocmai datorită acestor dorințe, impulsuri interioare. Impulsuri ce modifică materia din jur. Aveți la îndemână o forță absolută, ce stă la baza tuturor celorlalte forțe universale, cea nucleară, cea electrică, cea de atracție universală, cea pur cinetică. Este forța Vieții, iar Viața întreține dinamica în tot Universul, este acea forță mult

râvnită de alchimişti şi magicieni, dar ea este constructivă doar pentru dorințele cu sens "pozitiv", de fapt cu acelaşi sens cu cele create de Tatăl pentru susținerea Universului ce ne înconjoară. În final, manifestarea se întrupează într-o anumită formă materială, mult mai puțin dinamică comparativ cu celelalte, deci mult mai uşor de analizat prin "statica" sa.

Iată cum Omul are posibilitatea absolută, obligatorie de fapt, de a-şi crea propriile scenarii în jur, controlându-şi astfel posibilitățile cunoaşterii. Uitarea şi nefuncționarea promptă a lor, în acest moment al civilizației noastre, se datorează creerii unor scenarii, în trecut, împotriva Legilor Necesității şi folosind prea adesea Forța Divină cu sensul exact opus creației, fiind îndreptat spre distrugere. Egoismul, ura, răzbunarea, invidia, grijile şi frica, toate acestea par a fi mult mai răspândite astăzi decât calmul, iubirea şi seninătatea. De aici şi această situație de criză actuală, în care fiecare, închis în celula propriului egoism şi orgoliu, crează scenarii pe măsură, avantajoase pentru el, dar împotriva celorlalți, creind astfel forțe opuse scenariilor pozitive şi optimiste create de cei din jur. Iar acestea din urmă sunt din ce în ce mai rare, oamenii pierzându-şi prin ignoranță şi pasivitate, acea Credință în Lumina Interioară.

Dacă o singură secundă toată populația de pe Geea s-ar opri din învălmăşeala de gânduri cotidiană şi ar crea cu toții o singură imagine luminoasă, fericită, plină de Pace şi Iubire, s-ar degaja o forță imensă ce ar schimba brusc toate situațiile absolut dezastruoase din orice colț al planetei. Dacă.. Aşa, încercăm din răsputeri să schimbăm mentalitatea, deci alegerea altor gânduri, altor imagini, măcar cu puțin mai luminoase decât cele vechi. Tradiția şi lenea sunt forțe a căror inerție este uriaşă. Pare atât de greu de imaginat o Africă cu copii zâmbitori şi lipsiți de griji, o lume în care animalelor să le facă plăcere să se apropie de oameni, nu să fugă disperate de furculița şi cuțitul lor, pădurile să rămână întregi cu minunata lor verdeață, nu să devină o mare de cioturi. Creem răni adânci mamei noastre cosmice, acestei planete care ar dori cu ardoare să intre în armonie cu celelalte surori din cosmos, dar un anume regn de pe suprafața sa distruge toată creația la care a muncit de mii de ani. Este atât de greu oare să alegem un zâmbet în locul încruntării cotidiene? Pare paradoxal, dar toate situațiile critice sociale îşi au rezolvarea doar într-un simplu zâmbet. **Soluția actuală este într-adevăr una educativă**,

a fiecăruia pe sine însuşi, nu mari împrumuturi sau noi descoperiri ştiinţifice vor salva lumea. Căci fiecare are în structura corpului său toate instrumentele cu care să perceapă şi să modeleze întreg Planul Iluzoriu, de la partea superioară, mentală, până la cea inferioară, materială. Totul este să se ştie de existenţa acestor instrumente şi cum să fie folosite. Ele există în noi, dar atenţia noastră este îndreptată doar asupra acelora din partea de jos, ignorându-le pe cele mai subtile, mai aproape de cauzalitate, deci implicit, mai eficiente. Necunoscându-le, necontrolându-le, nefolosindu-le, devenim jucării în planul fizic, la dispoziţia altora, ce aleg ei jocul. Iar eliberarea se face doar prin cunoaştere, adică prin educaţie.

Să continuăm educaţia cu prezentarea acestei Lumi a Iluziei, care trebuie bine stăpânită, dacă vrem să ieşim deasupra ei. Imaginaţi-vă un infinit ocean de energie, întins peste tot, dar, asemenea unei ape mai adânci, care se sedimentează pe straturi. La nivelul de jos, va exista o energie mai “grea”, mai “joasă”, apoi, pe măsură ce urcăm, energia devine mai uşoară, cu un zumzăit mai “înalt”. Lobsang Rampa, un foarte drag prieten tibetan, asemăna Universul cu o imensă claviatură de pian, fiecare clapă, fiecare sunet scos reprezentând un nivel de energie, respectiv o stare de agregare. La capătul de sus, este ceva foarte luminos, cu o frecvenţă practic infinită, astfel că în orice moment cuprinde în sine toate celelalte frecvenţe, toate celelalte nivele. Având viteza de oscilaţie practic infinită, reuşeşte să urce şi să coboare instantaneu, de la stratul cel mai de jos la stratul cel mai de sus, astfel că există concomitent în toate planurile. Putem defini această extremitate superioară ca fiind însuşi Dumnezeu, prin acestă calitate de infinit, reuşind să cunoască tot, să poată crea orice în orice strat, să energizeze tot cu Iubirea sa, căci practic, se confundă cu Tot. La fel se întâmplă cu fiecare nivel, prin viteza proprie de oscilaţie reuşind să cuprindă total nivelele mai joase, dar din cele superioare nepercepând decât fragmente, instantanee seriate.

Mai precis, toate aceste energii coexistă în acelaşi spaţiu, fiecare nivel percepând instantanee din realitatea absolută, divină, la aceeaşi frecvenţă cu cea proprie. Altfel spus, cu cât un sistem reuşeşte prin energizarea dată de folosirea Iubirii, să-şi crească vibraţiile, va avea acces la o viteză mult mai mare de percepţie din Realitate, adică la o cantitate de informaţii tot mai mare. Acest

carusel, cerc evolutiv funcționează ca o dublă spirală, aceasta fiind de fapt simbolul Vieții, sau a ADN-ului pentru planul fizic. Cu cât Cunoaşterea capătă o valoare mai mare, urcând pe una din spire, cu atât se poate "folosi", mai multă Iubire, sau Energie. Evoluția merge în paralel pe cele două spire, dintotdeauna Inițiații aveau de ales când Calea Inimii, când Calea Rațiunii sau a Cunoaşterii. Dar întotdeauna, una ducea invariabil la cealaltă . Acesta este de fapt Jocul Vieții, această continuă urcare pe spirele Cunoaşterii şi ale Iubirii. Cei ce au o imagine limitată, plană, cum o are civilizația actuală umană, lipsită de perspectiva celei de-a treia dimensiuni, celei a Spiritualității, vor vedea această evoluție ca o învârtire în cerc, cumva în jurul cozii, şi deşi mulți încearcă cumva să fie mai buni, nevăzând ce se clădeşte în plan interior, spiritual, nu văd urcarea pe această a treia direcție şi astfel majoritatea renunță în cele din urmă la această cursă a evoluției, trecând la cursa acumulărilor materiale şi a onorurilor, căci aceasta este pipăibilă, rezultatele sunt văzute imediat. Dar iarăşi nu se văd cum coboară pe spirele evoluției. Căci în acest Univers perfect, evoluția înseamnă o continuă dinamică, indiferent în ce sens se merge. Nu uitați că numai cei ce se opresc obosesc.

Aşadar ceea ce vedem aici, în planul fizic, este un film, o succesiune de imagini, sunete, senzații, sunt instantanee seriate la o anumită distanță, dată de frecvența de percepere a analizatorilor noştri. Sunt de fapt gândurile şi dorințele noastre, realități sau energii cu o frecvență mult mai mare, din care aici percepem doar frânturi. Astfel încât, în fiece moment, realitatea fizică este modificată de gândurile şi dorințele noastre. Fiecare entitate îşi lansează propriile imagini în acest Univers. Că la marea majoritate nu se manifestă imediat este consecința faptului că alte miliarde de entități lansează imagini diferite, astfel încât ce se vede în jur este o medie, o rezultantă a tuturor acestor gânduri. Noroc că există însă Legea Rezonanței, aşa că acei ce lansează gânduri cu vibrații apropiate, luminoase şi pline de iubire, se vor regăsi mai devreme sau mai târziu cu alții asemenea lor, găsindu-se astfel în realități apropiate de creația minții şi credinței lor. Pe cealaltă parte, cei cu gâduri urâte, se regăsesc alături cu cei cu idei la fel de întunecate. Aceasta-I rezonanța despre care se învață la ora de fizică, dar se uită aplicațiile ei metafizice.

Materia, acest plan vizibil şi pipăibil, poatre fi deci modelat după cum dorim, este efectiv în stăpânirea noastră şi doar

necredința face pe om să nu-şi poată manifesta dorințele în planul fizic. Nerăbdarea şi Necredința. De aceea Isus a spus : “De-ați avea credință cât un bob de muştar, ați muta acest munte din loc”. Dar faptul că voi lansați un gând şi acesta nu se manifestă imediat, vă faceți să spuneți : “Ei, aşa-I viața, nu-I bine să fim visători, să fim deci realişti.” - şi acceptați atunci realitatea făcută de ceilalți, deveniți practic marionete, căci veți crede doar în imaginile în care alții au încredere, veți crede şi veți manifesta iluzia. Da, într-adevăr, fericiți cei ce cred fără să vadă. Răbdarea în credința lor modelează realitatea fizică încetul cu încetul, precum un râu muntele prin care curge.

Din alt punct de vedere, sigur că dacă lansați succesiv o mie de gânduri, al mielea se va manifesta, în ordine, după ce s-au creat toate celelalte 999. Aşa că, aveți grijă ce gânduri lansați ! Ele oricum se manifestă, fie acum, fie peste o mie de ani. Multe din grijile şi necazurile din viața actuală sunt pentru că vieți la rând ați crezut în ele, spunând de fiecare dată :”Ce nedreaptă este viața cu mine! Uite, numai griji sunt pe capul meu !” Dar de câte ori ați spus : “Ei, asta-I acum, pentru că aşa am vrut, sau asta-I plata la cea ce am făcut, dar de-acum hai să gândesc frumos, ca Soarele să apară şi în viața mea!”. Cu cât înjurați mai mult, blestemând viața, cu atât vă veți înfunda în mizerie, creată numai de voi ! Ba mai mult, vă veți întâlni cu cei ce gândesc la fel de urât, cu griji la fel de multe ca şi voi şi sigur că uitându-vă în jur veți spune şi mai cu credință : “Da, aşa-I viața asta!” Încercați să zâmbiți în fiecare clipă, indiferent ce-I în jur şi curând veți observa numai oameni zâmbitori în jur!

Acum, pentru acei care au rămas fixați în logica ştiințifică materialistă, să găsim şi pentru ei o reprezentare a ceea ce văd ei în jur. La ora actuală, cercetarea lumii microscopice a materiei a ajuns la structurile subatomice. Acum câteva mii de ani, în Grecia s-a emis ipoteza că materia poate fi împărțită până la un anumit punct doar, în acel moment obținând o patriculă ce nu mai poate fi tăiată, deci au denumit această structură universală de bază “a-tomos”, actualul atom. Iar această ipoteză a fost una pur teoretică, deoarece tehnologia momentului nu le permitea vizionarea structurilor atomice. Dar au avut dreptate. Astăzi, cu ajutorul microscoapelor performante, s-a reuşit obținerea imaginii acestui atom, ba chiar mai mult, şi observarea electronilor şi a nucleului.. De aici încolo, ipotezele formulate țin iarăşi de domeniul

teoretic, bazându-se doar pe rezultate obținute din acceleratorul de particule. Astfel, s-a emis ipoteza că şi electronii şi nucleul ar fi construite din acelaşi tipuri de subparticule, au preferat să le numească cuarci. Aceştia sunt cunoscuți mai mult prin încărcătura lor electrică, deci printr-o valoare energetică mai mult, decât prin una legată de masă. Noi continuăm această diviziune şi susținem că aceste particule sunt energii cu valori bine determinate, a căror frecvență proprie este mult coborâtă şi cumva condensată, realizând un fel de "cărămidă energetică", standard pentru tot Universul. Dar faptul că frecvența sa de oscilație este mult coborâtă, aceasta va apărea cumva statică, rigidă, dând senzația de materie. Esența este aceeaşi cu a fotonului, elementul de bază al luminii, dar oscilația acestuia din urmă se produce la valori mult mai mari, astfel că îşi pierde acea senzație de rigid, de material, dar repet, poate fi aceeaşi particulă, ce diferă este doar frecvența de oscilație, deci caracteristica aceleaşi cuante de energie. Iată plastilina acestui Univers, aceasta mulându-se pe matrițele date de gândurile noastre şi luând exact forma lor. Cu alte cuvinte, tot ce este în jurul nostru este energie pură, mulată pe anumite informații. Deci ce considerăm materie, este şi energie, este şi informație.

Din punctul de vedere al Energiei şi aceasta nu poate exista de sine stătătoare, trebuie să aibă anumite valori, anumiți parametri, ce implică o anumită informație, iar dacă valorile sunt sub un anumit prag, apare ca materie, caracterizată prin masă, devine o energie pură, cu viteză suficient de mică ca să intre sub acțiunea legilor atracției universale, care sunt o extensie, o aplicație inferioară a Legilor Iubirii. Căci energia de bază, repetăm, este Iubirea. Toate celelalte forme energetice sunt manifestări ale Iubirii transformate, coborâte de noi la valori inferioare. Din punct de vedere al Informației, ea necesită un suport, nu are cum să existe de sine stătătoare. Suportul, desigur, este cel energetic, informația manifestându-se prin diferite valori, modulări ale acestei energii. Manifestarea energiei, cu parametrii dați de informație, este materia. Concluzia este simplă : **INFORMAȚIA, ENERGIA ŞI MATERIA UNA SUNT.**

Acest Plan Iluzoriu a fost creat oferindu-se un suport Energetic Universal, Iubirea, precum şi un suport informațional complet, Înțelepciunea. Această Cunoaştere şi Iubire ce stau la baza Universului sunt calități absolut divine, sunt ale Tatălui. Noi, Fiii,

prin observarea manifestării acestei energii în tot felul de forme, încercăm, prin "culegerea" câte unui fragmențel din acea Informație Totală, să-l manifestăm şi să-l observăm . Planul Mental reprezintă teoria, bibliografia obligatorie a elevului, iar Planul Fizic este laboratorul în care se pot testa, aplica după fel şi chip, fără ca acele modificări, experiențe, deseori nereuşite, să afecteze Adevărata Realitate, cea a Spiritului. Astfel, ce cunoaştem, ce ne "vine în cap", reuşim cu ajutorul dorințelor, a sentimentelor să apară în jurul nostru. Fireşte că acest studiu durează veşnic, până reuşim cuprinderea întrgii Înțelepciuni ale Tatălui şi implicit şi acea vibrație cu frecvența infinită, suportul întregii Cunoaşteri, adică Iubirea Divină. . De-abia atunci putem manifesta întreg Universul, suntem una cu el, căci el deja există şi astfel suntem una cu Tatăl. De-abia atunci Fiul se confundă, se cufundă în Tatăl. Şi Isus spunea - "Eu de la Tatăl vin, iar Eu cu Tatăl una suntem".

Stadiul la care suntem ne permite accesul la cărțile de pe rafturile de jos şi pe măsură ce le aplicăm şi vedem că sunt adevărate, atunci Cunoaşterea se transformă în Credință, vibrația noastră creşte şi putem avea acces şi la cărți de pe următorul raft, iar procesul evolutiv continuă. Şi doar informația trecută în Credință se poate folosi instantaneu, este de nedistrus, devine, de-abia atunci, Înțelepciunea noastră. Este singura moştenire de la Tatăl, dar cuprinde tot ce ne poate oferi Tatăl, tot ce are şi ce reprezintă El. Cunoaşterea neexperimentată este o informație goală - ce-I pasă furnicii, de exemplu, dacă Soarele este o stea cu raza de câteva mii de kilometri, sau o farfurie cu jăratec, la câțiva metri distanță. Asta-I scris într-o carte de pe un raft la care încă nu poate ajunge şi nici nu-I poate folosi la evoluția ei de moment. Aşa că dacă aude cele două informații din două părți diferite, nu are cum să ştie care este adevărul. De-abia după o anumită perioadă de evoluție poate ajunge la carte şi experimentează ceea ce citeşte acolo şi de-abia atunci furnica spune că a căpătat şi înțelepciunea acestei informații. Atunci crede cu adevărat şi nimeni nu mai poate să o smintească din credința ei.

Noi urmăm Facultatea de Creatori. Dar pentru a fi Creator, cu diplomă, ca Tatăl, trebuie să cunoaştem şi să credem în fiece părticică a Universului. Imaginați-vă că trebuie să creați un măr, nimic mai mult. Trebuie să ştiți o dimensiune, o culoare, o formă,

o arhitectură biologică interioară. Ce gust are, ce concentrație are fiecare substanță, cum sunt alcătuiți atomii din acele molecule constituente, din ce-I făcut nucleul atomului şi tot aşa mai departe. De-abia atunci, când ajungeți să le cunoaşteți pe toate acestea, dar şi să credeți în ele, înseamnă că ați înțeles şi stăpânit Legile Universale, sunteți Creatori cu adevărat. Tot acest proces începe într-o frază, se poate scrie în câteva minute, dar Creatorului I-au trebuit o mulțime de vieți pentru a-l împlini.

În concluzie, Universul este în acelaşi timp informație, energie şi substanță. Este acea "apă" întinsă de care se vorbeşte în Geneză, simbolul energiei. Lumina, ce se purta deasupra apelor, este simbolul Creației, a informației, a imaginii. Iar acest gând dă formă apei, manifestând substanța.

Corpul fizic este aşadar acea manifestare a Luminii, acea oglindire a Luminii în Apă. Prin această reflexie, Apa poate interacționa cu Lumina şi Lumina cu Apa. Iar această interacțiune este Viața. Suntem făcuți din Lumină şi Apă, iar când Viața s-a sfîrşit, Lumina urcă la Lumină, iar Apa coboară în Apă. Suntem ceva divin, un cumul de Energie şi Spirit pe care-l numim Viață sau Organic. Să respectăm acest Organic. Dacă Lumina trimite reflexii întunecate în Apă, apa din noi, celulele şi țesuturile vor fi tot întunecate. Ca să le tratăm, sau să le luminăm, este suficient să ne luminăm propria Lumină. Căci Apa, sau corpul fizic, reflectă imaginea Luminii, sau a Sufletului. Nu numai ochii sunt oglinda Sufletului, ci întreg organismul. Degeaba medicii modelează din exterior această reflexie, fie ei chirurgi, bioterapeuți sau chiar sfinți, în scurt Apa tulburată se va linişti şi va oglindi aceeaşi imagine hâdă a bolii. Adevăratul medicament se administrează Luminii, nu corpului.

Energia ia forma ce I-o dăm. Ca să aibă o formă perfectă, să fim mai întâi noi înşine perfecți !

2.3. CORPUL FIZIC CA SISTEM ENERGETIC

Fireşte că pentru a ne servi, corpul fizic are nevoie de o anumită cantitate de energie, indiferent de activitatea desfăşurată : recepționarea unor informații din exterior sau din interior, deplasarea anumitor segmente sau eliminarea anumitor "surplusuri" nocive .Să încercăm să elucidăm natura acestei

energii şi modul ei de utilizare, tocmai pentru a putea să o folosim cât mai eficient.

2.3.1. LA CE NE ESTE NECESARĂ ENERGIA?

În esență, toată activitatea noastră din planul fizic este de a imprima anumite modificări Mediului din jur, iar apoi de a recepționa informativ numai, ce anume transformări s-au produs. Concluziile trase, identic ca în activitatea unui laborator, ne dau posibilitatea de a intui, iar apoi de a verifica Legile Universului din jur, Principiile Sale de bază. Acestea ne-au fost prezentate în esență de Mari Învățători Cosmici, prin Decalogul ce stă la baza religiei creştine, prin Legile Tablei de Smarald sau ale Kybalionului, fiecare Religie sau mişcare spirituală are la bază aceleaşi Legi, perceperea şi interpretarea lor este diferită. Rolul nostru este de a le verifica. Civilizația actuală s-a restrâns doar la studiul materiei, de aici decadența alchimiei, cabalei, metafizicii, astrologiei şi multor alte metode de studiu ale Legilor, în întregul lor ansamblu spiritual, la ramuri precum chimia, matematica, fizica, astronomia. Şi de aceea atenția noastră s-a redus doar la informațiile primite strict din planul material, prin analizatorii corpului fizic, ignorând r apoi uitând de semnalele primite de la ceilalți receptori subtili. Aşa că astăzi prin energie se înțelege doar un potențial cinetic, electric, gravitațional, osmotic sau alte forme fizice, ignorând alte energii subtile, ce le generează pe cele enumerate şi a căror forță este mult superioară. Spunem toate acestea pentru că procesul de cunoaştere al vieții cotidiene este mult limitat de concepțiile primite moştenire din educația materialistă.

Este bine de subliniat că suntem practic cÐcreatori ai acestui plan fizic, rolul său fiind numai de a ne verifica prin această creație Cunoaşterea. Noi suntem cei ce modificăm parametrii acestui plan iluzoriu, iar apoi, urmărind lanțul de reacții produs de acestă modificare, să tragem o concluzie, o învățătură care să ne sporească Înțelepciunea.

Mai simplu, planul fizic are o infinitate de stări de armonie, în concordanță cu nişte Legi, Reguli de bază, Universale. Schimbarea unui singur punct în acest spațiu aflat în echilibru, duce automat la transformarea tuturor celorlalte puncte, într-o nouă formă, aflată din nou în acea stare de armonie ce caracterizează continuu Universul, doar această stare de echilibru este permisă de Legile Divine pe baza cărora a fost format.

Suntem aşadar ca nişte copii care se joacă cu un caleidoscop, urmărind mereu, prin răsucirea acestui tub, ce nouă formă geometrică se obține. Odată admirată noua geometrie, întorc iarăşi tubul. Aparent e o joacă, dar prin această continuă observație, pot învăța unele legi optice sau mecanice, doar văzând aplicația lor şi nu citindu-le teoretic din cărți. Astfel şi noi, prin urmărirea acestor modificări ce respectă Legile, ce iau continuu altă formă, altă manifestare, învățăm să cunoaştem însăşi Legile şi cum se pot aplica ele. Preluăm Înțelepciunea şi Cunoaşterea Tatălui, planul fizic fiind un loc de joacă unde noi, Fiii, ne jucăm cu nişte jucării perfecte în care Tatăl şi-a pus toată Cunoaşterea Sa. Ne zidim astfel un bagaj al Credinței, un bagaj teoretic de nezdruncinat, cu ajutorul căruia inițiem alte experiențe, din care să deducem alte Legi. Viața este o continuă evoluție, o continuă acumulare de informații trecute în Credință, iar pentru aceasta, ne servim de energie.

Matematic vorbind, viața noastră are permanent evoluția unei sinusoide, segmentul “a” fiind generarea unei modificări ce ne îndepărtează de la Armonia Divină, “b” este revenirea sistemului la o altă formă, dar tot de armonie, însă datorită unei inerții ne apare şi dimensiunea opusă, “c” şi “d” fiind acea probă despre care se tot discută în cercurile metafizice, dându-ne astfel posibilitatea de a observa şi polaritatea opusă a Creației noastre. În urma parcurgerii acestei oscilații, trecând de la “a” la “d”, experiența, respectiv vibrația noastră creşte, aceasta fiind esența evoluției oricărui sistem din Univers. Acest lucru se reflectă prin panta ascendentă ce o urmează dinamica evoluției. Ca să cunoşti perfect un lucru trebuie să vezi partea bună şi cea rea din el. Doar aşa cunoaşterea este completă iar planul fizic, prin inerția aparentă dată de diferența dintre vibrațiile Spiritului şi cele ale Materiei, ne oferă exact acestă posibilitate. Altfel spus, orice bine este bine doar pentru o bucată de vreme, apoi prin persistarea sa în tradiții, devine rău.

Ei bine, tocmai pentru smulgerea unui sistem din echilibrul său, este necesară investirea sau cedarea unei energii care va acționa ca o anumită forță, în funcție de parametrii energetici aleşi. Automat, sistemul capătă un “ceva” în plus, căruia trebuie să-I asigure un loc în sine şi ca să fie iarăşi echilibru, sistemul se schimbă. Această dinamică continuă a exteriorului, a întregului Univers este consecința Vieții, a existenței tuturor regnurilor din

Ierarhia Divină, în care Omul ocupă doar o treaptă. Nu suntem singura civilizație din Univers iar faptul că tot Cosmosul din jur are o mişcare continuă, armonioasă, denotă faptul că toți ceilalți îşi fac datoria. Ni se cere acelaşi lucru din partea noastră, pentru a nu bulversa evoluția celor aflați sub noi ca stadiu evolutiv.

2.3.2. CUM CONTROLĂM ACEASTĂ ENERGIE?

Cum am mai spus şi o vom repeta ori de câte ori va fi nevoie, rolul existenței noastre în Planul Fizic este Cunoaşterea. Conştientul nostru, sau Fiul, comandă corpului fizic tot felul de acțiuni, ca prin dinamica creată să se poată împlini această cunoaştere a Creației, a Legilor Universale ce stăpânesc Creația. Ca această cunoaştere, experimentată, verificată, deci strict personală, să se transforme în Credință. Iar Credința noastră este Lege.

Dar până să treacă toate Legile în Credința sa, Fiul încearcă mai multe variante ale Cunoaşterii, forțând Legea să se manifeste. Automat, dezechilibrele din armonie, create de Fiu, trebuiesc corectate permanent de către Legile Planului Fizic, ca Sistemul în totalitate să fse mențină în echilibru. De aceea iată că nu numai Fiul controlează corpul fizic ci şi Legile, deoarece acest organism se manifestă totuşi în Universul lor. Dar toate sunt create de Tatăl, iar El este cel ce supraveghează subtil întreaga evoluție a Fiului său, inclusiv a manifestării sale din Planul Fizic, corpul uman.

Iată deci triada ce comandă în fiece clipă organismului modul său de manifestare, modul său de acțiune, modul său de a fi : Tatăl, Fiul şi Legile, denumite în limbaj religios şi Sfântul Duh. Iar mecanismele de control ale acestora sunt Codul Genetic, Sistemul Nervos şi respectiv Sistemul Endocrin.

Sistemul Nervos este unitatea prin care Fiul controlează planul fizic şi inclusiv propriul organism, unitate ce cuprinde acele Legi pe care Fiul le-a priceput de-a lungul procesului său de cunoaştere şi evoluție din acest plan. Odată pricepute, a hotărât să le şi aplice asupra propriei sale manifestări materiale, dar ca să fie mereu atent la noi Legi ce trebuiesc înțelese, a creat o anexă la Sistemul Nervos, aparatul cu care-şi comandă proiecția fizică, şi anume Sistemul Nervos Vegetativ. Astfel, există o parte ce continuă să primească ordine de la micul stăpân şi să le îndeplinească, iar altă parte, acea anexă, răspunde de aria

inconştientă, realizând exact acea armonizare a constantelor interioare după Legile pricepute de acelaşi mic stăpân, dar fără a-l mai deranja. Este ca un calculator căruia, odată ce ai învățat cum să faci o anumită operațiune ce o vei folosi de rutină, I-o predai, printr-un program, iar acesta continuă să facă acea operațiune, ori de câte ori este nevoie, fără a-ți mai cere voie, căci aşa sunt instrucțiunile.

Ca exemplu, acum câteva mii de ani, când Fiul a căpătat pentru prima oară acest înveliş carnal în care urma să-şi continue un timp evoluția, nu ştia absolut de loc să coordoneze şi să controleze activitatea acestui vehicol, atât de nou pentru El. Ca urmare, a apărut necesitatea Yogii, care prin exerciții fizice şi energetice bine stabilite, a oferit această posibilitate de control asupra activității musculare şi parțial şi a organelor interne. De-a lungul secolelor, evoluția corpului fizic a continuat, dovadă că şi vârsta medie de trai a crescut mereu. Acum ne-a mai rămas definitivarea controlului asupra aparatului digestiv, respirator şi sexual, exact această axă energetică ce asigură permanența vehicolului în planul fizic, acea cuplare la Energia Absolută, Universală, cu consecințe încă nebănuite de civilizația actuală.

Asta nu înseamnă că toate Legile predate Sistemului Nervos Vegetativ le-am priceput bine. Câteodată nu le-am prea înțeles, iar rezultatele se văd în unele disfuncții vegetative ce mai apar. Văzând că actvitatea internă nu se desfăşoară perfect, cum I se ceruse prin program, Sistemul Vegetativ se adresează conştientului, prin senzații difuze dureroase atrăgându-I atenția şi cerându-I părerea. Acesta urmează să reanalizeze problema şi să reformuleze Legea, iar asta până când va alege varianta exactă, care să nu-I mai creeze disfuncțiuni în propriul sistem. Medicii numesc această activitate a SNV-ului activitate reflexă. A fost dobândită treptat de-a lungul multor experiențe din parcursul evoluției Omului, dar acum activitatea majorității organelor interne se reglează singură : bătăile inimii funcție de efort, adaptarea tubuluii digestiv pentru asimilarea substanțelor introduse în interiorul său, epurarea toxinelor prin rinichi sau piele, reglarea pupilei pentru vederea de aproape sau de la distanță şi multe altele. Practic, pentru fiecare astfel de reglaj ce se face automat în organism, a fost necesară la un moment dat o atenție din partea conştientului şi găsirea unei soluții pe care mai apoi a transferat-o inconştientului.

În ce priveşte partea conştientă a Sistemului Nervos, Sistemul Nervos Somatic, acesta este acel segment aflat permanent în legătură cu Fiul, este acea interfață principală între Planul Mental, al informațiilor şi Planul Fizic, al manifestării acestora. Este practic un foarte evoluat mecanism de emisie-recepție, care preia energia aflată la frecvențe foarte mari, energia gândurilor şi ca un transformator, îi coboară această viteză de oscilație, dar păstrându-I modularea, deci nealterându-I informația, acea energie mentală devenind o energie a unui câmp electric. Urmează apoi conducerea selectivă a acestui câmp electric, cu aceeaşi informație nealterată, la un organ efector, fie el muşchi, glandă sau altceva.La nivelul acesta, informația este predată efectorului prin intermediul unei sinapse, alt transformator ce mai schimbă încă o dată viteza de oscilație a acelui câmp energetic inițial. Efectorul urmează să exteriorizeze acea energie cu frecvența sa proprie, astfel definitivându-se manifestare oricărui gând. Lucrurile merg bineînțeles şi în sens invers, cu scopul de a culege rezultatele acelei modificări conştiente a exteriorului. Energia modificată din plan extern este preluată prin fenomenul de rezonanță de receptori specifici, ce au reglată "lungimea de undă" pe o anumită plajă vibrațională, asemenea unui aparat de radio ce este făcut să prindă un anumit post. Energia astfel captată este iarăşi transformată la o frecvență superioară, cea a câmpului electric, care se va propaga prin Sistemul Nervos la o anumită arie de emisie , numită arie corticală senzitivă, urmînd apoi încă o transformare, tot pe o vibrație specifică fiecărei arii, noua informație culeasă fiind "aruncată" în planul mental, la frecvența caracteristică acestui nivel. Creierul nostru este practic un intermediar între unitatea conştientă a Spiritului şi Corpul Fizic, o interfață ce asigură îndeplinirea exactă a ordinelor transmise de Fiu. Datoria sa este de a asigura transmiterea exactă a unor date, eventual o sistematizare, o compactare a lor, nu este sediul efectiv a unor procese de gândire şi memorizare care caracterizează Omul. Acestea se produc, după cum sperăm să fi înțeles, într-un plan să-I spunem mai subtil, având o frecvență ce-l face imperceptibil senzorilor fizici. Unii oameni mai deosebiți reuşesc să vadă efectiv gândurile ce sunt vehiculate prin mintea celor din jur, "prinzându-le" în momentul transferării lor spre interfața nervoasă, acestea fiind proiectate ca pe un ecran situat în jurul omului. Acest plan mental, având o frecvență mult

superioară, forța sa va fi crescută proporțional. Mintea noastră, aşadar, poate fi ca o adevărată "katiuşă", lansatoare de rachete extrem de distructive, pentru cei ce gândesc urât, sau ca un adevărat medicament minune pentru cei ce-şi aleg doar gânduri frumoase. Controlul mental este un pas esențial în tecerea spre Noua Civilizație ce urmează, de aceea atragem atenția tuturor asupra acestui aspect.

Sistemul Endocrin este instrumentul de control al Legilor Divine, aparține Spiritului. Toate glandele sunt dublate de chackre, acele porți ca nişte turbioane ce fac legătura între planuri diferite de vibrații, între energii de frecvențe diferite. Rotirea chackrelor (roată, în limba sanscrită) într-un sens sau altul, ia din energia planului fizic şi o transmută într-o frecvență superioară, trimițând-o în alt plan, sau invers, converteşte energii superioare în frecvențe inferioare, care pot fi utilizate de corpul fizic. Şi cum corpul fizic aparține aceluiaşi Univers, se va supune şi el automat aceloraşi Legi, care includ şi pe cele ale planului material, studiate de matematică, chimie sau fizica clasică. Aceste Legi au grijă de armonizarea energetică a acestui corp fizic, armonizare nu numai în plan subtil vibrațional ci şi în plan material, folosindu-se de mesageri care să traducă ordinele întregului organism. Aceşti mesageri se numesc hormoni şi ei sunt sintetizați, creați de glandele endocrine, adevărate porți de control ale Spiritului asupra noastră. Sună cam teologic, dar sunt adevăruri care cu greu pot fi exprimate prin cuvinte şi atunci sunt nevoit să folosesc limbajul cel mai utilizat în legătură cu planurile subtile.

Aşadar, echilibrarea energiilor în organism, precum şi în întregul Univers, este făcută prin aceste chackre, orice sistem viu, organic având în dotare aşa ceva. Reglarea proceselor chimice, manifestarea dinamicii energetice în plan material, automat va fi controlată din acelaşi loc. De aceea, chackrele sau porțile subtile de echilibrare, folosesc un translator care să ia comanda şi să o ducă tuturor celulelor din organism. Acest "translator", unul pentru fiecare chackră, este glanda endocrină şi fiecare celulă din organism, inclusiv Măria-Sa, neuronul, are o "căsuță poştală" pentru mesagerii Spiritului - hormonii. Există hormoni pentru fiecare celulă din corp, dar nu înseamnă că fiecare celulă răspunde la fiecare mesager, are "ziarul propriu" la care este abonată, deci un tip anume de hormon de care ascultă.

Există de asemenea şi alte structuri, în afara celor şapte

glande endocrine, care secretă hormoni sau substanțe hormone-like. Sunt cum ar fi "a doua ştafetă" de mesageri, o nouă traducere a aceluiaşi mesaj, pentru câte o regiune anume. Această "a doua ştafetă" poate primi mesaje şi de la Fiu, reprezentat de Sistemul Nervos, cât şi de la Menținătorul Legilor Universale, Sfântul Duh, prin hormonii endocrini. Un exemplu îl constituie teritoriul digestiv, care are limbajul propriu. Sigur că hormoni precum cei tiroidieni sau corticosuprarenalieni au acțiune directă asupra multor celule digestive, dar există hormoni precum colecistokinina sau gastrina, secretați "local", dar a căror sinteză este reglată fie de Sistemul Nervos Vegetativ, fie de Sistemul Endocrin. Reglajul "central" se face deci tot de la aceste glande alăturate chackrelor.

Astfel, majoritatea hormonilor reglează procesele metabolice din organism, controlând în acest mod concentrațiile tuturor substanțelor, viteza de sinteză sau cea de distrugere a lor, reuşind astfel să modeleze întreaga structură a organismului, precum şi viteza sa de reacție. Astfel Spiritul, Legea, oferă Fiului în permanență un instrument armonizat cu Totul, ca astfel cunoaşterea să se poată desfăşura fără probleme. La ce ajută această armonizare? O lege fizică, deci o Lege, spune că un sistem, ca să poată cunoaşte un alt sistem, trebuie să interacționeze cu el iar pentru asta trebuie să conțină măcar o parte, numită receptor, care să rezoneze cu sistemul ce trebuie cunoscut. Iar rezonanța înseamnă a avea aceeaşi frecvență. Dar Fiul în permanență "face valuri", dezechilibrează armonia acelui sistem, Universul material, pentru a recepționa o anumită dinamică. Astfel, frecvența întregului Univers este în continuă schimbare, respectând Legile, firește. Dar, pentru a rezona continuu cu acest Univers în continuă schimbare sau evoluție şi Receptorul Fiului, Corpul Fizic, trebuie să-şi acordeze permanent vibrația, frecvența, la cea exterioară. De acest reglaj se ocupă Legea, prin Sistemul Endocrin.

Ajuns în acest punct, atragem atenția celor ce doresc să preia controlul asupra acestor chackre, dorind căpătarea peste noapte a unor puteri "paranormale". Bineînțeles că acest lucru este posibil, dar cu răbdare, în linişte, în armonie perfectă, lăsându-le să se manifeste **singure** , ca abia apoi, prin **cunoaşterea personală a lor**, să le puteți regla după plac. Forțarea manifestării lor, prin meditații, yoga sau alte metode mai mistice, reprezintă forțarea evoluției voastre. Legile bucuroase vă predau controlul

asupra propriului organism şi asupra energiilor vehiculate, că doar asta le cereți, dar mai apoi vă pomeniți că nu sunteți în stare să le controlați, puterea acestor energii subtile fiind imensă, infinită practic. Ca apoi să nu le mai controleze nimeni. Forțarea evoluției, prin reacțiune duce la involuție. Am văzut manifestarea celor ce au pierdut controlul asupra chackrelor iar viața lor devenise aproape imposibilă. Repet - **lăsați-le să se manifeste de la sine! Nu forțați nimic! Altfel, din cei ce se joacă, deveniți jucăriile altora!**

Ei bine, iată-ne şi la a treia formă de control asupra corpului fizic şi anume **Aparatul Genetic**, care aparține Tatălui. Este cuprins în fiece celulă a Corpului Fizic, înscris în ADN printr-un alfabet format din patru litere - A, T, C şi G sau altfel spus - Adenină, Timină, Citozină şi Guanină. Este un mesaj clar, strict, care se respectă întocmai. Nici o modificare conştientă a Fiului, prin Sistemul Nervos, nici o reglare a Legilor Universale, prin Sistemul Endocrin, nu pot schimba matrița, baza informațională prin care se manifestă întruparea Fiului, oferită acestuia ca posibilitate de către Tatăl. Schimbarea se poate face doar cu acceptul Tatălui. Doar o Lege înțeleasă şi aplicată corect, după ce este verificată şi acceptată ca valabilă, poate fi trecută în ADN, odată cu toate modificările fiziologice ce au loc în organism în urma acestei aplicări. Vedeți că la fiecare naştere ne căpătăm un nou corp cu îmbunătățiri față de "coborârea" trecută. Între timp am reuşit să înțelegem anumite reacții ale organismului şi cum se controlează, iar după ce am văzut că funcționează noua soluție, am încredințat-o unor structuri ale corpului care s-au specializat în acest scop, la comanda noastră, preluându-ne grija acelui experiment reuşit. Faptul că este un succes, este recunoscut de către Tatăl, care permite "înscrierea" acestui bun câştigat în moştenirea noastră.

Nu putem schimba conştient literele alfabetului genetic. Ingineria genetică este minunată prin descoperirile făcute, , dar a modifica zestrea biologică a unui individ, fie ea bună sau rea, reprezintă o intervenție brutală făcută în evoluția acelui individ, înseamnă a-L corecta pe Tatăl, a măslui calea evoluției ce I-a fost hărăzită. Schimbându-se parametrii cu care el însuşi a hotărât că trebuie să cunoască mediul, pentru captarea informațiilor **într-un anumit fel**, reprezintă un bruiaj, reprezintă practic un "viol intelectual", blocarea evoluției acelei entități în încarnarea

respectivă. Ca gravitate este echivalentă cu crima, iar acestea sunt aspru pedepsite de Legile Universale. Conform Legii acțiunii şi reacțiunii, acest blocaj evoluțional se va întoarce şi se va manifesta asupra celor ce l-au generat.

Codul Genetic, repet, este legătura ce Fiul o are în planul fizic cu Tatăl, este unica moştenire cu care a plecat de Acasă, în căutarea Cunoaşterii. Îi asigură în permanență un şablon clar, perfect, stabilitatea şi buna funcționare a corpului fizic. Sigur că în procesul cunoaşterii, conform aceleaşi legi a Acțiunii şi Reacțiunii, mediul va modela corpul fizic în sensul hipertrofiei sau atrofiei anumitor structuri anatomice, dar esența lor rămâne aceeaşi. Fiul are dreptul de a face orice cu jucăria sa, inclusiv de a o modela, dar în **anumiți parametri**. Ieşirea din limitele stabilite coincide cu retragerea sau distrugerea jucăriei. Este moartea din planul fizic. Dar Fiul a acumulat o cunoaştere şi ştie data viitoare să nu mai repete aceeaşi greşeală, ştiind prin acea moarte şi consecința acelei fapte. Măcar teoretic ar trebui să ştie.

Codul Genetic este Biblia corpului fizic, care este manifestată şi respectată întocmai, atât de Fiu cât şi de Legi, sau de Spirit, acel Duh Sfânt de care vorbeşte ortodoxia. Este literă de lege, în care sunt înscrise toate succesele cunoaşterii noastre de la începutul acestui Joc al Vieții, al Evoluției noastre. Aici sunt înscrise esența muncii noastre de-a lungul multor vieți şi ne arată un sens evolutiv. E păcat acum, în această civilizație bazată mai mult pe distrugere şi consum decât pe creație, să pierdem acest sens, să se considere că, de fapt, nu am înțeles nimic având totul şi pentru asta să fim scoşi de pe terenul Cunoaşterii. Evoluția, continuarea ei depinde doar de noi, de un bun simț cosmic, elementar. Atât. Este suficient bunul simț.

2.3.3. CUM FOLOSIM ACEASTĂ ENERGIE?

Ei, acum că am înțeles la ce ne foloseşte energia şi culmea, la dezechilibrarea permanentă a ceea ce-I perfect, să vedem cum o putem folosi.

După cum am prezentat în capitolul anterior, planul fizic în care ne împlinim cunoaşterea, cuprinde la rândul său trei niveluri, trei straturi componente, formate din energii cu frecvențe diferite. Acestea pot exista simultan în acelaşi plan, în acelaşi "loc", dar fără a interacționa unele cu altele, tocmai datorită diferenței mari de vibrații dintre ele : Planul Mental, Planul Astral, al sentimentelor

şi Planul Material. Numai Organicul, Viața, prin formatul său, prin structurile sale intermediare, prin acele chackre, poate crea legături între aceste planuri. Dinamica sau modificarea parametrilor unui plan, prin această voință a Spiritului şi prin instrumentele subtile ce I le oferă organismul, poate fi transmisă concomitent şi simetric celorlalte două, realizând pe deplin unitatea Planului Iluzoriu. Încă o dată vă reamintim Legea a doua a Kybalionului : " Ceea ce este Sus este ca şi ceea ce este Jos, ceea ce este Jos este ca şi ceea ce este Sus". Această împlinire a Legilor este asigurată de însăşi instrumentul de bază al oricărui Spirit ce se coboară în acest Plan, de manifestarea sa, de corpul său.

Ne-am învățat să fim atenți la o singură fațetă, la un singur plan, cel material, recunoscându-ne doar acea parte a corpului formată din celule şi țesuturi, din carne şi oase. Dar ignorând celelalte două părți ale corpului, cea a dorințelor şi cea a gândurilor, controlul nostru asupra acestui instrument ce-l avem la dispoziție este foarte slab, şi cu o perioadă de latență foarte mare, specifică materiei a cărei principală caracteristică este inerția, latența.

Firesc şi eficient ar fi să coordonăm această dinamică a tot ce se petrece în jur, începând cu Planul Mental, ce are dinamica cea mai crescută, trecând apoi în cel a dorințelor şi terminând firesc în planul materiei. Fenomenul se aseamănă cu o lumină ce este trecută prin două lentile şi este proiectată în final pe un ecran inert, ce va reflecta imaginea finală a luminii. Lumina Spiritului este modificată foarte dinamic de prima lentilă, cu o mulțime de culori într-însa şi care se mişcă foarte repede, să o numim Lentila Imaginilor, a Gândurilor. După trecerea prin această primă "lentilă modulatoare", lumina va căpăta o formă, o culoare, va fi încărcată cu o informație. Urmează a doua lentilă, mare, puternică, ca o imensă lupă, care creşte foarte mult intensitatea luminii şi măreşte foarte mult dimensiunile acestei imagini, să o numim Lupa Dorințelor, Lentila Astrală, "lentila dinamizatoare". Imaginea finală, colorată de gânduri şi amplificată de dorințe, este proiectată pe un ecran nemişcat, mat şi care o va reflecta exact. Inerția materiei este o calitate, deoarece poate lua o formă, se poate modela într-un anumit mod doar de către planurile superioare, asigurând astfel exactitatea, corespondența exactă a dinamicii petrecute mai sus. Este instrumentul ideal pentru acest

scop, neavând erori de reflexie ce ar putea fi create de o eventuală dinamică proprie. De fapt instrumentul analizei acestei lumini este tot sistemul, format din cele două lentile şi de ecran. Lumina prin acest sistem capătă o formă "holografică", tridimensională, care se mişcă mult mai încet decât lumina în sine, ceea ce ne dă posibilitatea de a o analiza pe îndelete.

Nu mă pot abține aici de a nu critica încă un pic mentalitatea civilizației noastre. Lacomi de materie, toți se luptă să aibă un ecran cât mai mare, cât mai panoramic, cât mai de marcă, dar nu le pasă de fel ce film urmăresc pe acest ecran. Prea puțini încearcă să urmărească pe propriul ecran, prin propriul instrument o imagine de calitate, o lumină frumos colorată, cu o formă plăcută. Şi mai puțini încearcă să fie proprii lor regizori, scenarişti a filmelor ce se derulează pe ecranele lor. Degeaba ai ditamai ecranul, dacă imaginile proiectate pe acesta sunt mici, meschine şi din ce în ce mai întunecate şi hidoase. Ca după 60-70 de ani de rulare a acestui film care se urâțeşte pe zi ce trece, imaginile să fie atât de distorsionate, îndepărtate de lumina ce le crează, încât cam toți hotărăsc în cele din urmă să abandoneze instrumentul, sătui de viață şi de imaginile ei. Lume, lume!

Fiecare are la bază Lumina, tot acest corp, organism fizic este o reflexie a unei Lumini pure şi curate, minunate şi eterne. Depinde de cum învârtim şi manevrăm celelalte două lentile, ca imaginea de pe ecran să oglindească mereu aceeaşi esență divină a Luminii. Putem fi tineri şi frumoşi mereu. Putem fi nemuritori, putem avea tot ce ne dorim, totul este să avem acea dibăcie, înțelepciune de a manevra planul gândurilor şi al dorințelor. Fiecare este propriul său creator, în fiece clipă ne oglindim pe sine! Iar pentru a vedea cât de mult evoluați, uitați-vă cum arătați. Este atât de simplu, că vă pare imposibil. Fiecare cu credința sa. Numai că pe unii, această credință îi îndepărtează din planul fizic după câteva decenii, pe alții îi menține o eternitate.

Concluzia pe care ar trebui să o tragem este că pentru a modifica parametrii planului fizic, cei ai propriului organism dar şi ai mediului din jur, se începe cu crearea unui scenariu mental, pornind de la imaginea ce o percepeți, cea momentană şi terminând cu o alta la care vreți să ajungeți. Fireşte că această realitate la care vreți să ajungeți este dorită de asemenea. Până aici totul este simplu, de câte ori nu visăm cu ochii țintiți în gol, fluturând tot felul de imagini prin minte. Totul este să o țintiți ex-

act pe cea la care ţineţi cel mai mult şi din acel moment să nu o mai distorsionaţi de loc. Urmează partea mai grea. Planul material din jur începe în urma acestui fenomen, în urma acestui scenariu creat, să-şi înceapă modificările. Nu aveţi voie să mai ezitaţi , vă trebuie Răbdare şi Credinţă. Acestea sunt calităţile de bază în evoluţia oricărei entităţi. Persistând acea Lumină cu aceeaşi informaţie şi susţinută, amplificată constant de aceeaşi dorinţă, în cele din urmă materia se va modela după scenariul dorit. Asta-I esenţa Creatorului, Divinităţii care a venit să caute Cunoaştere, folosindu-şi moştenirea primită de la Tatăl cu cumpătare şi înţelepciune. Fireşte că totul din jur îi recunoaşte esenţa divină şi se va supune dorinţelor şi imaginaţiei Sale. Nu fiţi neîncrezători în propriile forţe, asta înseamnă de fapt a nu avea Credinţă. Aceasta-I adevărata Credinţă căpătată de Marii Sfinţi şi Înţelepţi, nu cea alcătuită din vorbe goale şi ritualuri în Temple şi Biserici.

Aici am dori să atragem atenţia că mai este necesară încă o calitate : Bunul Simţ dat de acea Iubire Universală din fiecare. Indiferent de câtă credinţă şi răbdare aveţi, scenariul trebuie încărcat cu acea Lumină puternică, caldă a Iubirii, ca imaginea de pe ecran să apară la fel de clară şi luminoasă. Dorinţele egoiste şi meschine, cele încărcate cu ură şi răzbunare, dau, prin lentila a doua, cea ce amplifică puterea imaginii, o imagine întunecată. Şi chiar dacă la început se poate realiza visul, apelând la tot felul de tertipuri şi instrumente ajutătoare, ca în magia neagră, nu puteţi trişa la nesfârşit, reacţiunea materiei se petrece inevitabil în cele din urmă. Nimeni, oricât de puternic mental ar avea, nu se poate sustrage de la a vedea şi trăi efectiv consecinţele creaţiei proprii. Căci cine dă Lumină va primi înzecit Lumină, cine împrăştie Întuneric, va culege de zece ori mai mult Întuneric. Căci Spiritualitatea amplifică de zece ori legile planului fizic. Suntem în planul Experimentelor, în care nici o modificare a lentilelor nu poate şterge Lumina, esenţa Spiritului creator. Aşa că primirea, recepţionarea propriei creaţii o va face tot numai Planul Fizic, corpul material. Aşa se explică de ce este posibil ca oamenii, divini şi perfecţi în esenţă, cu o imagine minunată menţinută în ADN-ul fiecărei celule, pot fi bolnavi, urâţi, bătrâni, iar în cele din urmă pot dispărea din planul fizic, realizând şi scenariul morţii. Cînd abatoarele sunt pline şi funcţionează din ce în ce mai eficient, când mereu în câte un colţ al planetei există războaie, există

foamete, există ură, este firesc ca toți acei ce au participat şi au acceptat această situație, luând-o ca firească şi normală, să manifeste pe propria lor manifestare, pe propriul organism, stigmatele a ceea ce au făptuit. De aceea spitalele şi cimitirele sunt pline. Datorită necredinței în Lumină. Datorită acelei frici ascunse din fiecare pentru ziua de mâine, care se manifestă ca ură şi neîncredere pentru cei din jur. Şi cu cât omul este mai bolnav, cu cât este mai bătrân, cu cât este mai sărac şi ignorant, cu atât această teamă interioară creşte, cu atât va suspiciona şi va nedreptăți mai mult pe cei din jur. Cercul vicios se închide în cele din urmă cu trăirea morții, atingerea acelei limite la care lumina nu mai poate trece să se oglindească în materie, prin materie.

Unde se greşeşte ? Simplu, majoritatea îşi bazează creația pornind de la materie, de la manifestările din jur. Îşi fixează Credința şi Răbdarea pe ce-I vizibil şi pipăibil. Iar în acest moment, jos, aici, în planul materiei, lucrurile nu sunt prea roz. Se ia viața din jur cum este ea ca atare "Asta-I viața, stimați domni!" şi prin această acceptare a unei materii menținute într-o formă destul de neplăcută, se imprimă planului mental, dinamizator, continuu aceeaşi imagine. Dinamica lentă a planului material se imprimă astfel planului mental. De aici acea viață ştearsă, cenuşie, lipsită de ce-I frumos şi lumionos, pe care o trăiesc majoritatea celor de pe Geea. Pentru că toți au fost educați să o accepte ca atare. Lipseşte acea Speranță, acea Credință într-o viață mai bună şi mai luminoasă. Lipsă de Credință, lipsă de putere, lipsă de manifestare. **Oamenii mor încă de la vârsta la care au încetat să spere.** Restul vieții va fi drumul către moarte, inerția acceptării inevitabilului. Ceea ce toate celelalte regnuri şi civilizații nu pot pricepe, este cum pot şase miliarde de oameni, ce au atins o anumită evoluție, să creadă că în câteva zeci de ani trebuie să moară, că boala este un rău inevitabil, că pot exista maladii incurabile. Şi culmea, după ce li s-a pus la dispoziție o tehnologie absolut minunată, cu care au ajuns să cunoască atâtea din domeniul medicinei, al fizicii şi al chimiei. Ceea ce-I paradoxal pentru un întreg Univers, este luat ca oficial şi predat firesc în şcoli şi Universități, aici, în civilizația umană.

Fiecare primeşte ceea ce crează ! Ne facem datoria de a atrage atenția, ca nimeni să nu mai poată spune : " Nu că nu am vrut, pur şi simplu nu am ştiut!". Din acest moment, fiecare om

aflat în fața bolii şi a morții nu va mai putea spune decât că “Aşa am vrut”.

2.3.4. SURSE DE ENERGIE ALE ORGANISMULUI UMAN

Să desluşim acum, după ce am văzut cum reuşim să dinamizăm tot ce se petrece în jur, de unde luăm această energie, această forță care imprimă întregului Univers continua sa mişcare.

Avem la dispoziție un corp, un organism, o manifestare identică cu planul în care ne coborâm pentru a-l cunoaşte. Această manifestare a noastră, prin instrumentele cu care este dotată, după comenzile primite, induce o anumită modificare mediului static din jur, investeşte aşadar o anumită cantitate de energie în exterior. Este ceva identic cu un submarin telecomandat de la suprafața apei, care este coborât în adâncuri, în locuri unde cercetătorul nu poate ajunge prin sine însuşi. Aşadar, apelează la această prelungire a sa, un submersibil plin cu instrumente care să poată crea modificări în acel mediu subacvatic şi care de asemenea să poată culege informații de acolo. Spiritul, sau omul de deasupra apei, a planului fizic, este conectat, legat în permanență de acest submarin, percepând cu ajutorul acestuia tot ce se petrece pe fundul oceanului. De asemenea, poate fi asemănat cu un program de realitate virtuală, sau dintr-un holospațiu, în care, deşi nu exişti ca atare, totul din jur pare real. Numai că se poate ieşi din acest program definitiv, numai după ce s-a trecut de toate nivelurile. Odată început, trebuie dus la bun sfârşit. Momentan, ne-am blocat la un anumit nivel din care nu putem ieşi, deşi nici nu ne prea place ceea ce vedem. Ce încercăm aici este de a oferi câteva reguli ale Jocului prin care se poate depăşi situația de stagnare, de înțepenire la un nivel, pentru a putea merge mai departe.

Să încercăm să vedem de unde provine această energie manifestată în exterior pentru a crea dinamica vieții. Căci aceasta este esența, cheia Jocului, de a modifica cât mai multe în jur, pentru ca informațiile primite să poată fi cât mai diverse, doar aşa ne putem “prinde” de regulile Jocului, chiar le şi putem verifica mai apoi. Un om lipsit de dinamică, păstrându-şi acea monotonie a vieții, aceleaşi tabieturi şi tradiții din care nu doreşte să iasă, este un om ieşit deja din Joc. Căci exteriorul are propria sa dinamică, dată de Jucători aflați pe trepte mai avansate, iar ca să poți trece la următorul nivel, trebuie să le observi mişcarea

lor, în care ei folosesc regulile învățate anterior, anume cele pe care trebuie în acest moment percepute, înțelese. Noi credem că tot Universul se mişcă de la sine, dar în dinamica sa se reflectă Viața unor Entități mult mai înțelepte, mai evoluate ca noi. Nu putem pricepe că planetele au şi ele propria lor viață şi că datorită lor ne putem duce şi noi viața noastră. Ni se pare normal ca Geea, sau Soarele, Ra, să fie punctuali, să aibă acea ritmicitate datorită căreia ne putem regla şi noi viața noastră. Dar de câte ori nu întârziem noi la întâlnirile noastre!. Vedem doar la nivelul nostru, egoist şi meschin, refuzând să vedem lecțiile ce ni le oferă frații mai mari sau mai mici prin firescul şi normalul vieții lor.

Oricum, reîntorcându-ne la Joc, imaginați-vă că în holospațiul în care ne ducem actuala viață, suntem ca nişte şoferi aşezați într-un anumit vehicol, corpul nostru, cu care ne putem deplasa prin jur. Ca imagine a evoluției noastre, noi ne confundăm cu vehicolul, credem că esența noastră este acest ansamblu de celule şi țesuturi. Aici percepem faptul că, din desfăşurarea ordonată a vieții noastre, există şi entități mai mici, ce au la dispoziție manifestări, vehicule celulare, a căror existență şi evoluție depinde de a noastră. Iarăşi legea a doua a Kybalionului îşi găseşte confirmarea şi ea este o regulă pe care ar fi bine să o pricepem, poate pentru civilizația noastră ar fi mai bine ca stelele să se aşeze sub formă de litere, să formeze cuvinte, căci dăm crezare numai cărților nu Naturii din jur.

Să vedem o altă desconspirare a Jocului : ca şoferi ai acestui vehicol, energia ce trebuie să o investim este doar una mentală, acea forță a gândului, care să întoarcă volanul sau să apese pe nişte pedale şi fiți siguri că aceste manete se află în planul informațional, în Plan Mental. Într-o maşină obişnuită, care este diferența dintre forța investită de şofer, care nici măcar nu depune un efort deosebit şi cea efectuată de autovehicol, ca să realizeze instrucțiunile şoferului ? Raportul este de cel puțin 1/1000. Exact la fel se întâmplă şi cu vehicolul nostru din carne şi oase. Fiul, prin gând, cu ajutorul unui sistem de “pârghii”, care trec din cabina şoferului, planul mental al acestuia, până la motorul maşinii, aflat în planul fizic, “pârghii” reprezentate de Sistemul Nervos, vine cu acel impuls, cu acea “energie cinetică”, dar repet, această investiție este pur informațională.

“Energia potențială”, acest metabolism bazal, această energie necesară organismului pentru a menține funcțiile vitale,

funcționarea la “relanti”, este asigurată de Legile Universale prin principiul echilibrării energiilor în întreg sistemul, tocmai prin acele chackre, precum şi prin alte mecanisme subtile, porți de legătură a energiilor din planul fizic cu energiile de frecvență mai înaltă, din planuri mai subtile. Turbioanele merg bidirecțional, fie pompând de sus energie, cînd apare un minus, un necesar, fie preluând energie, când există un surplus. De la chackre, prin canalele energetice speciale, acele meridiane de acupunctură ce erau cunoscute de civilizația Chinei Antice, se distribuie, asemănător Sistemului circulator, la toate celulele organismului. Numai că, dacă în cazul vascularizației există numai o pompă, inima, în acest sistem energetic există şapte pompe, cele şapte chackre. La nivel celular, aceste energii sunt coborâte în planul fizic, li se scade frecvența, practic energia se materializează în substanță, după necesarul fiecărei celule în parte, oferindu-le astfel atât energia cât şi substanța de care au nevoie. Căci substanța în sine nu este combustibil, creind energie, acest lucru se petrece doar în cazul cînd entitatea se rupe de Armonia Universală, prin stressul cotidian, prin alimentația cu totul denaturată şi plină de un etheric şi de o informație cu totul nocivă, prin ejaculare şi orgasm care dau pierderile energetice cele mai mari. În acest moment canalele energetice se “înfundă” cu substanțe şi energii reziduale pe care organismul nu mai face față să le epureze şi astfel celulele sunt rupte de o sursă inepuizabilă de forță vitală. Doar în acest moment, alimentația funcționează şi ca sursă de energie, dar întotdeauna va merge cu randament negativ, deci sub 0%, adică energia rezultată din arderea materiei este mai mică decât cea investită pentru digestia, transportul, asimilarea sa. Apare astfel firesc acest proces de îmbătrânire caracteristic omului în momentul de față, deoarece, ca să funcționeze, trebuie să se consume din propriile rezerve de energie vitală, consumându-se practic pe sine. Pare paradoxal, dar orice prânz copios, mai ales cele cu carne, orice ejaculare sau orgasm, orice gând negativ aruncat în spațiul din jur, reduce încă un pic din moştenirea energetică, vitală ce am primit-o de la Tatăl, căci civilizația noastră este acel Fiu Risipitor la care se referea Isus acum 2000 de ani.

Acest necesar de substanță şi energie oferit de Universul din jur vehicolului nostru, prin aceste turbioane energetice, este controlat foarte strict şi acest control este asigurat de glandele

endocrine. Fiecare turbion, fiecare chackră are în imediata ei vecinătate o asemenea glandă, care veghează ca investiția energetică oferită corpului omenesc să acopere exact, nici mai mult nici mai puțin decât necesarul. Cum? Simplu, prin hormoni, aceşti mesageri ai glandelor către toate celulele, care le reglează intensitatea proceselor interne, asigurând ordinea, echilibrul în tot corpul. Fenomenul se aseamănă cu Fondul Monetar Internațional, care are la dispoziție fonduri, deci energii imense. Dar, le vor acorda doar acelora ce au reală nevoie de ele, numai în scopuri constructive. Glandele sunt reprezentate de acest FMI. Fondurile, de Oceanul Universal de Energie, de unde ne luăm forța interioară. Hormonii sunt asemenea acelor reprezentanți FMI care vin la cei ce depun o cerere, le analizează proiectele, şi le impun o anumită succesiune a evenimentelor interne, cu o anumită intensitate, prin acei receptori celulari primindu-se impunerile către celulă din partea "FMI"-ului endocrin. Mai ştiințific, hormonii controlează cantitatea, concentrația fiecărei substanțe din organism, întreg echilibrul biochimic, ei hotărând păstrarea sau îndepărtarea anumitor substanțe prin jocul metabolic şi prin reglarea epurării organismului. Ca exemplu, hormonii corticosuprarenalieni reglează pe lângă multiple priocese metabolice şi cantitatea de apă şi minerale ce este excretată prin rinichi, astfel reuşind păstrarea apei şi mineralelor la un nivel optim, la nivelul cerut de informația primită prin AND. Fiecare substanță practic are un hormon care să o mențină la un anumit nivel, cel cerut de buna funcționare a corpului. Chackra oferă nelimitat acel fluid etheric, dar există aceşti ambasadori, hormonii ce supraveghează ca să se trimită doar atât cât este necesar. Ce-I în plus, prin schimbarea sensului de rotație a turbioanelor, se întoarce înapoi.

Mai simplu, Fiul, prin Sistemul Nervos este ca un şofer care primeşte prin tot felul de indicatoare, de cadrane, parametrii exacți ai organismului. Sistemul Nervos Vegetativ îi oferă toate informațiile despre toate celulele corpului, există cadrane în fața şoferului pentru fiecare mecanism, dar Fiul se uită selectiv, exact la ce indicator doreşte, nu se poate uita concomitent la toate. Energia cheltuită de el este cea a spiritului, a gândului, care imprimă energia volanului, pedalelor sau manetelor ce-I stau la dispoziție. Interfața Conştient - Organism, Sistemul Nervos, preia acea energie, având receptori "reglați" pe lungimea de undă a

Planului Mental, şi o transmite mecanismelor "carnale", fizice, care se vor pune în mişcare după ordin.

Atenție, însă! Toată energia de care avem noi înşine nevoie este cea a gândului, a imaginației practic, aici este hrana noastră, o luăm din informațiile primite de "jos", **hrana adevărată o reprezintă Cunoaşterea!** Energia consumată de corpul fizic, carnal, este oferită prin chackre din Creația Divină din jur, ce are rezerve infinite de energie, în diferite panuri şi manifestări.

Legile Universale, biblic găsite sub numele de Sfântul Duh, armonizează totul în fiece punct al Cosmosului, oferă "la cheie" o maşină acestui şofer, ca el să poată vizita şi cunoaşte acele spații. Când maşina are nevoie de energie ,sau când o piesă este slăbită, sau când un mecanism trebuie întreținut, apare un minus de energie comparativ cu exteriorul. Atunci, prin "şapte guri de alimentare", coboară energii de la şapte nivele diferite, ca să umple acel gol, ca totul în Univers să aibă în fiecare moment o cantitate egală de energie. Nu noi trebuie să punem "benzină", adică alimente, există un "motor solar" ce se alimentează singur de câte ori este nevoie. Iar Soarele Spiritului luminează 24 de ore din 24 în Creația Tatălui.

Sigur, veți spune, când urcăm un munte consumăm o groază de energie, suntem foarte obosiți sus şi ne este o foame de lup ! Da, prin gândurile negre şi întunecate ce le-ați tot creat de-a lungul călătoriilor voastre, ați format nori mari, grei şi negri ce stau deasupra maşinuței voastre, care nu lasă Lumina să treacă. Apoi, în loc să folosiți acest motor solar, manevrat de Inconştient, ați ales în mod conştient să utilizați un motor cu ardere internă, introducând tot felul de substanțe care nici nu ard bine şi mai şi crează tot felul de reziduuri toxice pentru maşinuță. Aceşti "nori", aceste gânduri, asociate cu sentimente de vibrație foarte joasă şi cu o alimentație denaturată, nu numai că nu lasă Lumina să ajungă la vehicol, oferindu-I energie motorului solar, dar blochează şi chackrele şi toate conductele de la acestea către celule, înfundându-le cu tot felul de reziduuri ce se tot acumulează, micşorând tot mai mult capacitatea motoarelor adevărate.

Sigur că pentru începutul evoluției noastre a fost nevoie să folosim şi acest motor cu ardere internă (mitocondriile), utilizând substanță, materie din care să extragem energia, dar în prospect (Biblia, cap. I Geneză), scrie clar : folosiți substanța aşa cum o găsiți în jurul vostru, aşa cum a fost creată, şi numai cea

adusă fără sacrificiu şi moarte. “Apoi a zis Dumnezeu : “ Iată, vă dau toată iarba ce face sămânță de pe toată fața pământului şi tot pomul ce are rod cu sămânță în el. Acestea vor fi hrana voastră.”.“ Universul este perfect, fiind Creația Tatălui şi tot ce găsim în el - fructe, semințe, lapte şi miere - sunt daruri obținute de la alți “turişti” din zonă, luați-le ca atare, sunt şi ele perfecte. Nu omorâți colegii de cunoaştere, iar apoi nu le distrugeți darurile. Mesajul este cu totul diferit după ardere şi nu are nici un rost să ardeți o substanță ca apoi în interiorul vostru să o mai ardeți o dată prin catabolism. Dacă nu vă gândiți la cei din jur, măcar în acel superb egoism, gândiți-vă doar la voi. Măcar la voi. Sigur că dacă nenorociți o maşinuță şi în 60-70 de ani se distruge aproape sigur la modul actual de viață al omului, o duceți la cimitir şi peste un timp luați alta. Dar în tot acest timp, în loc să vă plimbați fericiți şi să vă minunați de perfecțiunea acestui Univers, mergeți în tot felul de birouri, completați tot felul de acte, de procese verbale, pe cine ați ciocnit, ce semne de circulație (Legi Universale) ați încălcat şi sunteți apoi plini de griji şi remuşcări, gândindu-vă la plata tuturor acestor dandanale, pe care în mod sigur o veți achita! Dar, deh, alegerea este a fiecăruia!

Cel puțin mie mi se pare mult mai simplu şi mai plăcut să umbli într-o maşinuță curată, având Soare şi cer senin mereu deasupra capului, zâmbind şi salutându-vă cu ceilalți cu care vă întâlniți şi acceptându-le darurile ca atare. Puteți folosi toate motoarele, ceea ce vă permite să ajungeți departe şi să cunoaşteți mult mai multe locuri, iar respectând Legile, rămâneți în permanență bogați putând cere şi primi pe loc tot ceea ce doriți. De ce nu pricepeți că tot Universul are datoria de a vă oferi locuri şi privelişti minunate pe care să le vizitați şi să puteți pleca mai înțelepți de acolo şi tot El, Universul are datoria de a vă asigura vehicolul cu care să puteți merge şi cunoaşte totul în spațiul său, oferindu-vă şi benzină şi Soare şi tot. Cea ce voi trebuie să faceți este doar să alegeți o anumită direcție, o anumită viteză, un anumit sens, adică să vă urmați propria Cale, propriul Destin. Atât. Restul, lăsați Legile să se îngrijească.

Toate acestea cer doar puțin bun simț, adică să respectați Legile Spațiului în care vă aflați! Este oare aşa greu ? Încercați şi veți descoperi că sunteți oaspete drag, sunteți Fiul Rătăcitor ce se întoarce Acasă unde I se oferă toate bogățiile şi onorurile. Dar pentru asta, încercați !

Să analizăm pe rând cele trei motoare de bază ale organismului nostru : I - Arderea alimentelor (Alimentația), II - Absorbția ethericului (Respirația), III - Generarea de Energia Infinită Universală (Erosul).

I. Arderea (Alimentația)

Clasic, în ştiința oficială astăzi, se recunoaşte doar acest motor, doar acest furnizor de energie ca fiind valabil. Dată fiind formația pur materialistă a cercetărilor ştiințifice este normal ca să se descopere doar acel mecanism ce este inclus în planul fizic şi anume - alimentația.

Se recunoaşte că prin arderea, în diverse "uzine" chimice ale organismului, a substanțelor introduse printr-o cavitate, rezultă energie. Cum ? Prin scindarea moleculelor, prin ruperea anumitor legături interatomice din structura acelor molecule, se va elibera exact acea energie care anterior a fost investită pentru crearea moleculei. Practic, regnul mineral şi vegetal au ca rezultat al evoluției lor crearea unor structuri moleculare tot mai complexe, țelul lor este de a găsi forme cât mai diferite de aranjare a diferiților atomi puşi la dispoziție de către Natură. Asta ca manifestare strict în planul fizic. Ori noi, regnul uman, aflat cu două - trei trepte mai sus pe scara evoluției, considerăm că unica noastră sursă de viață este energia investită, manifestată de regnurile inferioare nouă. Că doar această apelare la creația celor mai mici ca noi ne poate ține în viață. Şi culmea, trăim doar prin distrugerea creației celor mai puțin evoluați. Dacă ar fi cu adevărat aşa, ar trebui să ne punem serios un semn de întrebare dacă am evoluat sau am involuat în ultimii 20-30.000 de ani.

De unde însă această concepție ? S-a observat că întreruperea acestui proces alimentar un timp mai îndelungat, crează o anumită nelinişte, definită ca foame. Prelungirea acestei perioade şi mai mult, poate duce la slăbirea fizică a organismului, urmată chiar de moarte. De ce nu s-a ținut cont a fost exact starea psihică şi spirituală a corpului respectiv. De fapt procesul se aseamănă unei operații chirurgicale. Pentru a "opera" câteva mii de ani pe un tip de corp fizic, care nu a atins o perfecțiune, o armonie cu planurile energetice subtile, la care trebuie cuplat, I se lasă vechiul motor, cel bazat pe combustie, cu un randament minim, cât să I se mențină un minim energetic bazal care să-l

susţină până la sfârşitul operaţiei, acceptându-se nocivitatea sa şi reacţiile sale secundare. Sigur că este necesară menţinerea acestuia, până se definitivează şi se perfecţionează următorul motor, mult mai eficient, de aici acea foame din momentul lipsei alimentaţiei. Dar ştiinţa materialistă a avut într-un fel dreptate doar până acum câteva zeci de ani. Regnul animal, nereuşind cuplarea decât cu planul astral şi prea puţin cu cel mental, a trebuit să apeleze la o sursă de energie a planurilor inferioare. La fel şi cel uman, dar deja în proiectul de construcţie, prin verticalizarea coloanei, s-a reuşit alinierea canalelor energetice de bază la liniile de forţă ale Universului, cu alte cuvinte, s-a iniţiat cuplarea la surse de energie cu valoare mult superioară. Urma ca, prin evoluţia Omului, acesta să definitiveze planul mental şi să treacă astfel deasupra Planurilor Universului Iluzoriu, trecând în planurile reale, nemuritoare, ale Spiritului. Iar prin armonizarea acestor legături, prin "reglarea" lungimii de undă a mecanismelor de legătură dintre corpurile omului, să se facă posibilă echilibrarea energiilor din toate planurile la care are acces. Ori având acces la planul etern, al Spiritului, deja toate celelalte corpuri devin şi ele nemuritoare, tocmai prin armonizarea, prin copierea corpului spiritual. Este tocmai acea Spiritualizare a corpului fizic de care se vorbeşte în Cărţile Sfinte. Deja corpul nu mai depinde de efemera materie, căci se hrăneşte direct din Energia Infinită Spirituală.

De fapt, procesul de hrănire, chiar şi în cazul alimentaţiei clasice, se bazează tot pe acea energie spirituală şi nu pe combustia materiei. Căci adevărata hrană, aşa cum se înţelege ea acum, ca mâncare, este cea preluată din armonia naturii, este formată din lapte, miere, fructe, legume, seminţe, toate păstrate în exact aceeaşi formă în care au fost luate de la entitatea ce le-a oferit. Această hrană îşi menţine astfel legăturile dintre manifestarea fizică, moleculară, cu cea etherică, astrală sau mentală. Este ca o dischetă de calculator, ca o bandă magnetică, care pe un suport material au inscripţionate tot felul de informaţii, dar pentru omul obişnuit, nu se vede decât partea fizică, pipăibilă, deşi şi partea subtilă există. Noi considerăm că ne hrănim cu partea materială, dar de fapt noi folosim energia şi informaţiile ce sunt susţinute de acest suport material, acea Viaţă transmisă prin fructe şi seminţe de către plante, sau prin lapte de către animale. Căci aşa este de fapt. Fiecare măr, sau fiecare picătură

de lapte poartă cumva în plan subtil toată informația despre entitatea ce a creat-o, inclusiv sentimentele acelei entități pe tot parcursul vieții. Căci de fapt şi fructul şi laptele sunt ambasadori, mesageri purtători ai unui mesaj, ce transmit celorlalți vibrația, cunoaşterea şi starea de spirit a celui ce îi crează şi îi trimit. Şi mai repet încă o dată : **hrana noastră reală este Cunoaşterea.**

Acum ar fi bine să meditați cam ce informații şi ce sentimente sunt cuprinse într-o friptură bine rumenită. Acea durere şi disperare din fața morții, acea frică agonică, lipsită de speranță, acea neputință, toate acestea vă asigur că sunt bine păstrate ca mesaj în acea bucată gustoasă de carne, prezentată nevinovat pe o farfurie. Plus că la toate acestea se adaugă informația unei temperaturi peste limita de suportabilitate a vieții, dată de prelucrarea termică. Prin fenomenul de rezonanță dintre structurile moleculare identice, cele alimentare şi cele proprii organismului, acest status astral şi informațional al animalului muribund, impregnat profund în toate celulele sale, se transmite organismului ce acceptă în interiorul său acea bucată de friptură. Se produce astfel un fenomen care în lumea calculatoarelor se numeşte virusare. Informația de pe dischetă este preluată de calculator şi acceptată în propriul bagaj, în propria memorie. Pare poate paradoxal, dar acea informație de teamă, de durere, de arsură, este preluată şi de corpul celui ce mănâncă friptura "virusată", iar apoi o manifestă ca atare. Apar astfel acele accese necontrolate şi neexplicate de ură, de mânie, de nelinişte, care sunt etichetate ca "stressul cotidian al civilizației", iar în plus, în urma informației supra-termice dată de gătit, se produce pierderea apei din celule, încetul cu încetul, această fiind de fapt caracteristica fiziopatologică a bătrâneții. Cu alte cuvinte **eşti ceea ce mănânci**.

Aici vă putem da câteva date din partea membrilor "Elta Universitate", care au câțiva ani buni de hrană naturistă în experiența lor de viață. Dacă după o perioadă de "naturalizare", de curățare a unor receptori mai subtili, în urma acestui regim complet natural, se introducea în alimentație un aliment fiert sau prăjit, urma efectiv o anestezie foatre puternică, apărea o stare de somnolență continuă, de slăbiciune, lipsa de concentrare, nemaivorbind de tulburările digestive adiacente, organismul refuzând să mai accepte o astfel de alimentație. Iar aceste simptome apăreau la înghițirea unei simple felii de pâine sau de

cozonac, simptomele se amplificau cu mult în cazul preparatelor de carne. În fapt, majoritatea celor ce au deja câțiva ani de alimentație naturistă, nu mai suportă nici măcar mirosul de friptură, fiind aproape imposibilă trecerea bruscă la preparate din carne, acest lucru putând fi efectiv mortal pentru cei ce s-au cuplat definitiv pe "lungimea de undă" a Energiei Universale, depăşind stadiul de hrană propriu-zisă, alimentară. Este ceva foarte asemănător cu ceea ce percepe un telepat cuplat pe gândurile cuiva ce moare în chinuri. Senzațiile şi trăirile morții, recepționate foarte clar, sunt trăite efectiv şi de entitatea receptoare, iar în cazul unei sensibilități prea mari, le poate şi manifesta în acelaşi timp. Iar cineva ce a reuşit să depăşească capcana materiei, în mod cert are aceşti receptori subtili extrem de sensibili.

Alimentația tradițională, fiartă şi prăjită bine s-a dovedit a fi de fapt exact acel anestezic foarte puternic care să permită unui spirit, în realitate liber şi atotputernic, să se închisteze, să se încarcereze într-un corp atât de limitat spațio-temporal, ca să-şi definitiveze Experiența Cunoaşterii. I se inducea astfel acel proces de uitare a esenței Sale, a locurilor de unde venea, tocmai pentru a putea duce la bun sfârşit experiența deloc plăcută a vieții în planul fizic.

Şi ca să ne convingem de păcăleala alimentației tradiționale, susținute de o ştiințifică medicină dietetică, metabolică şi nutrițională, să coborâm în planul laboratoarelor moderne şi să analizăm teoriile actuale. Cum s-a stabilit practic acea valoare minimă de hrană care trebuie recomandată unui om ? S-a măsurat exact cantitatea de oxigen consumată de un subiect aflat în repaos, prin diferența concentațiilor din aerul inspirat şi cel expirat (metoda calorimetriei indirecte). Prin calcule matematice, s-a stabilit apoi ce cantitate de substanță solidă este complet arsă cu acea cantitate de oxigen aflată din experiența de mai sus. A urmat apoi să se stabilească câtă energie se eliberează din arderea completă a acelei cantități de substanță (metoda calorimetriei directe). S-a apelat la o "bombă calorimetrică", ermetic închisă, în care s-a stabilit cu exactitate câtă energie se eliberează din arderea câte unui gram de proteine, de glucide şi de lipide, iar valorile le-au exprimat în funcție de o unitate de măsură, caloria. Pentru cei şi mai curioşi, caloria este acea cantitate de energie necesară pentru a ridica temperatura unui gram de apă de la 15 la 16 grade Celsius. Din toate aceste

experienţe, s-a rezultat clar că acea cantitate de substanţă introdusă cotidian prin alimentaţie, este absout necesară vieţii. S-a neglijat faptul că în metabolismul normal substanţele nu sunt arse până la completa carbonizare, deci şi energia eliberată din procesele catabolice va fi de fapt mai mică. Apoi, nu s-a putut vedea pierderea de energie necesară digestiei alimentare, transportării acestor substanţe până la consumatori, prelucrării acelei substanţe în alţi compuşi chimici. Aparatele necesare ar trebui să fie de ordinul nanometrilor, să aibă aceleaşi dimensiuni cu o moleculă şi să o însoţească pe tot traseul ei prin organism. Deci tot calculul s-a făcut intuitiv, considerându-se că trebuie să reiasă un plus energetic în final, că doar astfel se menţine viaţa. Se evită sistematic în tratatele de fiziologie să se calculeze eficienţa acetei metode de procurare a energiei, cât la sută se pierde prin digestia alimentelor, cât prin absorbţie, cât prin transport şi cât prin catabolismul efectiv. Tocmai pentru că se porneşte de la o anumită premiză, că viaţa este posibilă numai pe baza arderii unei cantităţi de hrană, se ia ca axiomă faptul că eficienţa, randamentul catabolismului alimentelor, din punct de vedere energetic, trebuie să fie pozitiv.

Chiar o fi aşa ? Persoanele care au reuşit să-şi sensibilizeze şi să-şi cureţe acei receptori subtili de care s-a mai discutat, văd efectiv curenţii energetici cum intră prin chackre, cum alunecă pe nadisuri, acele canale energetice ce străbat precum vascularizaţia întreg corpul uman, cum îmbracă fiecare celulă a organismului, convingându-se de realitatea acestei metode de energizare a organismului. În cadrul oricărei mişcări spirituale, pentru a se atinge o anumită deschidere mentală şi spirituală, se recurge la acele posturi ce pot dura la nesfârşit. În cadrul “Elta Universitate” există experienţe de pauze alimentare de până la 40 de zile, cu consecinţe efectiv fantastice, după trei până la şapte zile de adaptare se ajunge la căpătarea unei energii debordante, la o claritate a minţii cu totul ieşită din comun, la o adevărată efervescenţă mentală şi fizică, chiar şi necesarul de somn a scăzut mult. Dar acest lucru se reuşeşte doar pe fondul unei spiritualizări continui, a unei înţelegeri depline a tuturor fenomenelor ce se petrec în organism, doar astfel reuşindu-se coordonarea lor şi menţinerea lor în armonia vieţii. Vom discuta aceste aspecte mai pe larg în ultimul capitol.

În fond, randamentul energetic al alimentaţiei tradiţionale (mă

refer la acea mâncare bine fiartă şi prăjită) este negativ, adică energia rezultată din arderea substanței este mai mică decât cheltuiala necesară procesului de obținere a acestei energii. Această alimentație a fost necesară de fapt doar pentru inducerea acelei "anestezii a întregului regn uman", pentru a rezista în planul fizic în condiții de dizarmonie, de imperfecțiune a corpurilor sale. Inițial doza consumată era uriaşă, bazată în mod principal pe carne, ca apoi treptat, pe măsură ce a evoluat, împreună cu manifestările sale din diverse planuri, omul să ajungă să consume din ce în ce mai puțină hrană. Imaginați-vă acei eroi din antichitate săturându-se doar cu un hamburger şi cu o Coca-Cola. Nu ştiu dacă le-ar ajunge ca aperitiv doar, în schimb nouă ne este adesea suficient. Foamea ce apare este ca un fenomen de sevraj, este acea dependență de drogul anestezic, semn că încă nu sunt armonizate corpurile subtile cu cel fizic, semn că trebuie să mai lucrați pentru evoluția voastră. Semn că mai aveți nevoie de anestezic. Pentru a vă convinge de valoarea anestezică a alimentației, analizați acel "sindrom de burtă plină", când, sătui după o masă copioasă, nu vă puteți concentra pe nimic, aveți o stare de moleşeală, de somnolență. "Fie omul cât de mic, după masă doarme-un pic." Este o frază edificatoare zic eu.

Apoi, din alt punct de vedere, procesul cunoaşterii se împlineşte şi prin folosirea receptorilor gustativi. Luați ca exemplu un nou-născut, care se bazează în special pe gust şi pipăit pentru a cunoaşte ceea ce este în jur. Veți observa că are tendința de a băga în gură cam tot ce-I pică în mâini. Cam la fel şi noi, proaspăt intrați în contact cu planul fizic, am început cunoaşterea şi prin gustarea a ceea ce găseam prin jur. De aici şi până la înghițire, nu a fost decât un pas. A urmat uitarea şi întreg periplul Fiului Rătăcitor care s-a îndepărtat de Tatăl. Pe măsură ce renunțăm la acest anestezic, bazându-ne tot mai mult pe energia spirituală, ne aducem aminte drumul înapoi şi în plus venim şi cu această Cunoaştere care prin experiență s-a cristalizat în Credință. Ne întoarcem în Lumea Spiritului de care aparținem de fapt.

II. Absorbția Ethericului (Respirația)

Iată-ne analizând o sursă energetică a organismului, care, deşi nu este recunoscută ca atare, o foloseşte continuu fiecare om de pe Geea. Este vorba despre singurul motor eficient folosit la ora actuală de majoritatea umanității, datorită lui reuşim să

supravieţuim în planul fizic o perioadă de timp cât de cât rezonabilă. Este acea sursă ce ne furnizează continuu energie, pe care nu plăteşte nimeni nici un ban şi cu ajutorul căreia diferitele mecanisme de reglaj din organism reuşesc acea refacere continuă a celulelor, afectate în fiece moment de un mod de viaţă cu totul neraţional dus de majoritatea oamenilor.

La ora actuală, respiraţia este considerată a fi necesară doar pentru aportul de oxigen, ca să se poată realiza diferitele procese de ardere din organism. Pornind de la aceeaşi axiomă a caloriilor obţinute din arderea substanţelor alimentare, se "vede" doar consumul de oxigen, acesta reuşind a fi inclus în această teorie ştiinţific acceptată. Da, într-adevăr, este necesar acest oxigen, pentru ardere, dar nu pentru a obţine energie, ci pentru a distruge toate substanţele nocive care au reuşit prin procesul de digestie să pătrundă în organism. Sau pentru a arde acel surplus de materie cu care este încărcat continuu corpul fizic, căci adesea, chiar şi dacă se consumă o alimentaţie naturală, se mănâncă până se atinge o suprasaturaţie, până la completa ghiftuire, nu se respectă de loc acea lege a strictului necesar. Iar acel plus de materie pompat printr-un adevărat ritual ce se repetă de trei ori pe zi, trebuie îndepărtat, căci concentraţiile substanţelor din interiorul organismului trebuie menţinute între nişte valori foarte stricte. Nouă nu ne pasă de fel de acest lucru, ne satisfacem poftele, lăsând pe seama acelor mecanisme interne de autoreglare să-şi facă datoria şi să ne epureze tot ce-I nociv sau excesiv.

Ştiinţa a observat deci doar acest consum de oxigen, ignorând celelalte două elemente esenţiale aduse prin respiraţie. Unul ar fi **un aport de energie subtilă**, nematerială, numit de indieni "prana", iar al doilea, ar fi **aportul de azot**, acesta fiind de 70%, comparativ cu oxigenul ce se găseşte doar în proporţie de 27-30%. Azotul, spre deosebire de oxigen, nu se consumă, rolul său fiind doar de catalizator al reacţiilor chimice interne, iar catalizatorul doar mediază, nu intervine propriu-zis în procesul chimic. Astfel că, după ce îşi face datoria, va părăsi în aceeaşi concentraţie organismul. Neavând o dinamică vizibilă, oamenii de ştiinţă au ignorat rolul azotului, nu s-a pus de loc întrebarea de ce ocupă un procent aşa de mare în atmosfera terestră, mult mai ridicat decât oxigenul, considerat atât de "folositor". Pare paradoxal, dar după cum nici alimentaţiei nu I se cunoaşte adevăratul rol, în

locul furnizării de energie, aceasta oferind o stare de anestezie necesară suportării unui mediu dizarmonic, precum şi cunoaştere, nici respiraţiei nu I se recunoaşte meritul de a dinamiza organismul, precum şi de a-I oferi energie, considerându-se a fi necesară doar pentru un aport de combustibil gazos, oxigenul. Oricum, este bine că măcar o folosim, chiar dacă ignorăm ce realizăm cu adevărat prin ea.

Ca să se poată înţelege funcţia de energizare a organismului datorată respiraţiei, să ne apropiem puţin de această "prana". Uneori, în special în zilele însorite, dacă sunteţi atenţi, puteţi surprinde cu colţul ochiului nişte mici sfere care se mişcă destul de încet prin aer. Sunt sfere transparente, uneori confundate cu nişte fire de praf. "Prana" reprezintă de fapt acele particule de Energie Universală. Ele formează acea "apă" biblică din Geneză, înainte de a se forma Lumea, pe deasupra căreia se purta "Lumina". Reprezintă acea "plastilină" energetică, sculptată de gândurile şi dorinţele noastre, în funcţie de acestea se modelează, luând o anumită formă materială, formă ce păstrează un halou în jur, acea energie aflată puţin înainte de faza de condensare în materie. De fapt o astfel de particulă energetică, prin condensare, formează cea mai mică particulă structurală şi anume protonul sau să-I spunem atomul de hidrogen polarizat pozitiv. Sau, dimpotrivă, putem obţine electronul, polaritatea negativă. Nasul nostru păstrează aceeaşi schemă a polarităţii, nara stângă atrăgând energia cu polaritate Yin, iar nara dreaptă energia cu polaritate Yang. Desigur, această energie va fi condusă mai apoi pe "autostrăzi" energetice, la fiecare celulă din organism, şi de-abia la acest nivel se poate condensa, oferind celulei nu numai energia, dar şi substanţa necesară..

De fapt nasul este adevărata gură de alimentare a organismului şi utilizând mentalitatea clasică, materialistă, nu am putea explica la ce folosesc două nări, când oxigenul ar putea fi absorbit foarte bine şi printr-un singur orificiu. La fel ca şi în cazul tubului digestiv, în care gura are rolul cel mai important, aici realizându-se absorbţia de informaţie şi energie subtilă, în respiraţie, nasul este adevăratul captator de energie, aceasta urmând apoi, de la nivelul plafonului nazal, alt traiect decât cel continuat de aparatul respirator. De aici, energia urmează un drum ascendent, trecând prin mijlocul frunţii, depăşind "al treilea ochi", prin care trece, iar apoi merge posterior, continuând să coboare

de-a lungul coloanei, poposind rând pe rând în toate celelalte chackre, până ce ajunge la ultima, Muladhara, cea aflată între testicule la bărbat sau între ovare la femeie, aici fiind adevăratul rezervor de energie vitală al întregului organism. Nu întâmplător această regiune este numită sacrală, cunoscându-se natura sacră a acestei surse de Viață. Acest drum este autostrada principală energetică, care uneşte sursa de energie exterioară, preluată din planul fizic, cu cele şapte surse ce aduc energie din planurile interioare. Şi cum majoritatea oamenilor, datorită modului de a gândi, de a se alimenta, de a iubi, încă nu îşi pot folosi chackrele pentru a atinge planuri energetice superioare, acestea fiind în mare măsură neutilizate, rămâne ca Viața lor să le fie alimentată de unica sursă de energie din exterior, anume nasul. Şi nu întâmplător se produce această uniune a energiei exterioare cu cea provenită din planurile interioare, căci Viața reprezintă o dinamică continuă dată de cunoaşterea Sinelui prin recunoaşterea Sa în manifestările exterioare.

Această autostradă este alcătuită din două căi, câte una pentru fiecare polaritate a energiei, acestea intersectându-se doar la nivelul chackrelor, unde se face legătura cu energii armonioase, deci "neutre", stabile, permanente, precum şi la "utilizatorul final" celula. Este la fel ca în cazul rețelelor electrice, unde curentul este transportat folosindu-se nu un singur fir ci două, unirea, conectarea acestora făcându-se doar la nivelul consumatorului de energie. Organismul nostru îşi poate găsi energie în exterior în cantități nelimitate, prin preluarea celor două polarități se creează o diferență de potențial, acea tensiune ce alimentează rețeaua energetică a corpului fizic. Iar corpul nostru fizic este împânzit de o întreagă rețea energetică ce porneşte de la nivelul nasului şi a celor şapte chackre, unite toate printr-un canal energetic principal, ce se suprapune ca poziție cu coloana vertebrală, iar de aici pornesc "linii de tensiune" spre fiecare celulă a organismului. Astfel, fiece entitate celulară îşi îndeplineşte propria datorie, neavând grija zilei de mâine, căci aceasta este treaba Stăpânului, a Conducătorului. Dacă fiecare celulă s-ar îngrijora de situația energiei şi a aportului nutritiv, situația ar fi asemănătoare cu cea a civilizației umane în care trăim. Nici noi nu ar trebui să ne facem griji, ci să ne vedem de propria datorie, dar interesele noastre fiind pur egoiste, ne neglijăm realele scopuri ale existenței, creind tot felul de scenarii pesimiste despre ziua

de mâine. Iar apoi ne mirăm de situația dezastruoasă economică, politică şi socială ce apare ca o consecință firească la ceea ce am creat.

Această separare a energiei exterioare în două polarități crează tocmai acea dinamică a vieții. Căci în fiecare moment absorbim predominant o anumită polaritate energetică. Pentru a avea o mai mare dinamică fizică, necesară unei manifestari exterioare, inspirăm mai mult pe nara dreaptă, iar în cazul situațiilor meditative, interiorizate, se inspiră pe nara stângă. Şi ştiința materialistă a observat acest lucru, anume folosirea numai a unei singure nare pentru a inspira, omul folosind succesiv cele două cavități nazale, în funcție de activitatea ce o desfăşoară. Iată deci o informație ce v-ar putea ajuta: dacă sunteți în plin efort fizic, inspirați numai pe nara dreaptă, randamentul efortului va creşte şi veți obosi mai puțin, dacă vreți să vă calmați, să vă liniştiți după o situație tensionată sau după un efort, inspirați pe nara stângă, vă veți calma mai repede.

Este un proces ce încă trebuie conştientizat, până se ajunge la o autoreglare perfectă. Regnul uman în această perioadă mai are de reglat două aparate din organism, cel respirator şi cel genital, practic cele ce furnizează energie organismului, în cantități nelimitate. Celelalte aparate şi sisteme au fost perfecționate şi complet reglate până acum, de-a lungul celor 26000 de ani de când ne-am căpătat şi acest corp fizic. Sigur că procesul de evoluție a fost dificil, trăit într-o continuă dizarmonie, ca într-o haină foarte incomodă din care nu se poate ieşi, haină vulnerabilă şi muritoare, dar mai avem de depăşit aceste ultime două etape, care ne permit cuplarea unui corp devenit perfect, la fel ca şi celelalte corpuri subtile, la Energia Infinită Universală. După ce se reuşeşte şi acest lucru, corpul fizic va căpăta acelaşi statut divin cu al celorlalte, armonizându-se pe deplin cu celelalte manifestări ale noastre din alte planuri vibraționale, unde suntem perfecți şi nemuritori. Căci corpul fizic, sau Fiul, este făcut după chipul şi asemănarea Tatălui, adică a celorlalte corpuri Divine a căror proiecție în planul material a dat naştere la acest organism carnal, inițiind o nouă etapă de evoluție. Din acel moment, după ce se reuşeşte spiritualizarea corpului fizic, intrăm în următorul regn, cel al Îngerilor. Iar după Programul Divin, acest lucru ar trebui definitivat până la sfârşitul Apocalipsului actual, adică în maxim 20 de ani. Cum am depăşit şi etapele trecute, o vom împlini

şi pe cea prezentă, în care, pe măsură ce ne perfecţionăm şi acest aparat respirator, şi energia absorbită va fi folosită tot mai eficient, de aceea se asistă la o dinamică tot mai crescută a evenimentelor din jur. Dar cu răbdare şi înţelepciune, ne vom duce evoluţia tot mai departe.

III. Generarea de Energie Universală (Erosul)

Iată-ne aducând în discuţie un aparat al organismului, cel sexual, care este văzut la ora actuală ca generator de corpuri fizice, ca instrument prin care specia umană se poate perpetua, cei deja aflaţi în planul fizic reuşind astfel să asigure un vehicol pentru cei ce ar dori să coboare aici, la rându-le. Din această concepţie s-a considerat că Natura, ca să determine omul să-şi facă datoria de perpetuator al speciei, I-a creat un instinct foarte puternic, bazat pe plăcere, instinctul sexual. Cu alte cuvinte, atras de satisfacerea cu orice chip a unei plăceri, omul participa mai mult sau mai puţin conştient la generarea unui nou membru al speciei. Toată această teorie se bazează pe concepţia tradiţională de-acum că omul moare în câteva zeci de ani, aşa că apare firească înlocuirea sa cu un nou membru în momentul când nu-şi mai poate face datoria, iar această prevedere trebuie luată din timp, ba chiar devine un ţel major în viaţa multora.

În ultima vreme, totuşi, I se acordă acestei activităţi sexuale un rol tot mai puţin important ca reproducere, crescând mult interesul pentru partea de plăcere creată. Astfel a apărut o întreagă industrie a anticoncepţionalelor, bazate pe nenumărate metode, oamenii apelând la sex tot mai mult ca distracţie, ca necesitate chiar, dorind însă evitarea părţii de concepţie a unui viitor copil. Din datorie, sexul a devenit totuşi dorinţă.

De fapt, la baza întregii relaţii a unui cuplu, culminând cu actul sexual, stă o atracţie firească ce are loc între două polarităţi distincte, ynn - yang sau feminin - masculin. Această polaritate aparţine unui plan mult mai subtil decât corpul fizic şi anume planului spiritual. Acum câteva zeci de mii de ani, la începutul Epocii Atlante, omul avea un corp androgin, deci incluzând ambele polarităţi, manifestare a unui spirit complet, armonizat cu el însuşi şi implicit şi cu exteriorul. Astfel era posibil acel Eden Biblic, căci ceea ce este Sus este şi Jos, iar un spirit perfect va realiza în jur un mediu perfect. În schimb, având această armonie, această stabilitate, lipsea dinamica ce stă la baza oricărei evoluţii. Şi tocmai

pentru o evoluție s-a realizat această “întrupare” a spiritului. Aşa că a apărut firească o dinamizare a vieții tocmai prin separarea celor două polarități în două corpuri distincte, cu conştiințe distincte. A urmat apoi ca de-a lungul vieților, prin căutarea celeilalte polarități, dată de necesitatea acută de armonizare cu vibrația neutră a Universului din jur, să se realizeze tot felul de experiențe, aceasta fiind baza oricărei evoluții. Această operație cosmică a unui întreg regn este simbolizat în Geneză prin ziua a şaptea, când, după facerea Omului, un Adam perfect, Dumnezeu a spus : “Nu este bine să fie omul singur, să-I facem ajutor potrivit pentru el.”

Nu înseamnă că prima dată a fost bărbatul şi de-abia pe urmă a apărut şi femeia, amândoi au apărut separați dintr-un singur spirit, numai manifestările lor sunt diferite, pentru că reprezintă polarități diferite. “ Căci omul se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup”. Sigur, aceasta este varianta finală, fericită, numai că arareori cineva îşi întâlneşte exact jumătatea de spirit, exact cealaltă polaritate, cea cu care Una sunt. Adesea cuplurile se formează la întâmplare, sau urmare a unor interese materiale sau pur senzoriale, astfel că nu vor fi unul completarea celuilalt. Sigur că, fiind polarități diferite, se realizează o minimă armonizare ce păstrează o relativă stabilitate de cuplu, iar prin încercările celor doi de a se armoniza, unul modelează pe celălalt. În fiecare viață, prin cuplarea cu tot felul de entități având polaritate diferită, se capătă o nouă fațetă, se cizelează o nouă trăsătură de caracter, tocmai prin încercarea continuă de a fi adaptat, de a fi “mulat” cât mai bine pe amprenta celuilalt, care şi el la rândul său are “asperitățile” spirituale proprii. De-abia în final, când această modelare este aproape de a fi definitivată, când evoluția interioară a atins nivelul dorit, de-abia atunci apare completarea, unirea cu adevărata jumătate, căci atunci se reface sistemul neutru, ce nu mai poate fi influențat de exterior, Omul redevine Om, Fiul îşi recapătă perfecțiunea şi toate darurile ce se cuvin oricărei Divinități. Fiul Risipitor se întoarce Acasă. Atunci când doi vor redeveni Unul.

Suntem dar, fiecare în parte, doar o polaritate a unui Spirit, a unei Monade. Polaritate ce există încă din Planul Cauzal, din Planul Esenței. Diferențele dintre sexe, la nivel de mentalitate, de reacție sentimentală la faptele din jur, de fiziologie a corpului, toate acestea sunt doar manifestări, efecte ale unei diferențe mult

mai profunde, situată profund în interiorul nostru. Această separare a unui Spirit în două manifestări distincte, un El şi o Ea, având conştiente şi experienţe complet diferite, Îi conferă o dinamică a evoluţiei mult mai accentuată decât varianta unui singur corp androgin, echilibrat şi armonizat la toate nivelurile. Aceasta este Opţiunea Pomului Cunoaşterii Binelui şi Răului, din care s-a început să se guste încă de acum câteva zeci de mii de ani. Dar important este că foarte adânc, în interiorul celor două manifestări, este întipărită, chiar în esenţă, această dorinţă de a se uni una cu cealaltă, având la bază Forţa de Atracţie Universală, sursa a tuturor celorlalte energii şi forţe din Univers, anume Forţa Iubirii. Această Forţă are tendinţa de a uni cele două polarităţi, Ynn cu Yang, pentru a recrea Spiritul Unic şi Perfect, Divinitatea Completă. Căci Omul, Fiul lui Dumnezeu, este un Spirit Complet, un El şi o Ea uniţi şi contopiţi în toate planurile existenţiale, atât fizic, astral, mental şi până în Cauzal.

Numai că paradoxul Vieţii din Planul Fizic, pe Pământ, a fost de a uita esenţa Divinităţii, de a trăi orbi şi suferind de o amnezie generalizată. Acest proces a fost mult ajutat de introducerea în obiceiuri a unei alimentaţii denaturate, mai ales cea bazată pe carne, fapt ce inducea vulnerabilitatea, apropierea de materie şi îndepărtarea de Planurile Spirituale. Aparent a fost o catastrofă pentru evoluţia Spiritelor ce aveau curajul de a coborî pe Geea pentru a-şi iniţia această nouă etapă a Cunoaşterii.. Dar de fapt, doar aşa s-a putut menţine această polarizare a Spiritului în cei doi poli aparent separaţi şi total diferiţi unul de celălalt, fapt ce a menţinut permanent o dinamică a căutării, a soluţionării acestui dezechilibru interior.

Freud are dreptate, la baza fiecărei acţiuni, activităţi din Planul Fizic, stă tocmai această dorinţă de armonizare cu polaritatea opusă. Freud având o formaţie materialistă, a considerat-o ca o dorinţă pur sexuală, instinctuală, de refulare a unor instincte erotice. Dar oricât de sus s-ar ajunge spiritual, această dorinţă de Armonizare persistă, numai că se capătă un conştient diferit, nu mai este acea pornire animalică, instinctuală, ci dorinţa unei uniuni la cu totul alte niveluri. Nu mai contează forma, oricât de sexy şi de provocatoare ar fi, ci puritatea, calitatea planurilor superioare, căci de acolo primim o hrană, cu ele ne contopim. În momentul intim, erotic, nu mai este doar un simplu corp carnal ce-şi împlineşte plăcerile şi dorinţele prin cele cinci simţuri, alături

de un alt corp carnal. Deja se creează o îmbinare, o contopire, un schimb, atât în planuri energetice, în cele ale sentimentelor, în planuri informaționale, culminând cu cele Cauzale, Spirituale.

În acest moment, nimeni nu-şi mai permite o contopire la întâmplare, cu oricine, oricând, căci se capătă conştiența faptului că "un ceva" foarte subtil, intim, esențial, pleacă din interior şi trece la celălalt, precum şi invers. Ispite bineînțeles că există, aceasta este doar proba Planului Fizic, dar cel ce-şi păstrează curățenia interioară, căutându-şi cu răbdare unica sa Jumătate din infinitatea de celelalte posibile jumătăți, are în final bucuria Împlinirii. Care este singura ce astâmpără toate nemulțumirile din viața de aici. Fiți foarte atenți la acest lucru. **Doar găsirea Jumătății şi contopirea cu aceasta astâmpără continua foame, continua sete, permanenta nemulțumire, oricât de mult am avea, oricât de multe am stăpâni, oricât de multe am cunoaşte.**Doar aşa se poate recăpăta valența Universului care este armonios şi neutru, doar aşa se poate intra în rezonanță şi accesa orice informație, oricâtă energie, orice manifestare materială, indiferent de formă, calitate şi cantitate. Doar fiind în armonie şi rezonanță cu Întreaga Creație. "Când doi vor fi Unul, iată Omul!" Poate acum înțelegeți mai bine vorbele lui Isus spuse încă de acum 2000 de ani.

Revenind la necesitatea acestei variante a evoluției, cele două polarități ale Spiritului, El şi Ea, având acea anestezie completă a Conştiinței Superioare, căută cu desperare un "ceva" nedefinit exact în mintea lor. Astfel, în fiecare viață, sau ciclu de viață, se încearcă pe rând o nouă soluție la această frământare lăuntrică, poate bogăția, sau puterea, sau ştiința, sau orice altceva poate fi soluția fericirii, a împlinirii. Ori tocmai astfel se realizează Cunoaşterea, Experiența Planului Fizic. A găsi din prima adevărata soluție, ar fi însemnat anularea, inhibarea tuturor posibilităților de Cunoaştere ce o oferă viața pe acest Pământ. Desigur, au fost incluse în acest program, ca o polaritate a Cunoaşterii şi flagelurile spirituale ale Umanității, aduse din cutia Pandorei. Dar acestea reprezintă trăirea unei polarități, cea negativă, a calităților Divine, experiență ce aducea cu sine o modificare la fel de neplăcută şi în planurile inferioare, în viața aşa-zis cotidiană. Acest lucru împinge automat Omul să aleagă o nouă variantă a stărilor sale interioare, iar după ce observă că şi în jur lucrurile se schimbă şi ele în bine, va închide un cerc, va

căpăta o experiență din care, lucid şi conştient, va putea în viitor să-şi modeleze singur acea trăsătură şi asta datorită simplului fapt că ŞTIE CE ÎNSEAMNĂ BINELE ŞI RĂUL. Şi astfel, CREDE. Iată instrumentul principal al evoluției Omului şi iată şi motorul ce pune în mişcare acest instrument.

Bine, spuneți voi, dar cum să iasă energie din chestia asta ? Orice altceva, plăcere, copii, satisfacerea unui instinct, dar de unde energie ? Este simplu. La fizică se învață la un moment dat, în cadrul circuitelor electrice, despre sursele sau generatoarele electrice. Sunt simbolizate printr-o linie mare, catodul, încărcat cu o polaritate considerată pozitivă, iar alături o linie mică, anodul, încărcat cu sarcini având polaritate opusă, deci negative. Tocmai acest dezechilibru, această împărțire a sarcinilor electrice între două entități distincte, fiecare preluând unaa din cele două polarități, reprezintă sursa ce generează energie sistemului. În "esența" lor, înscrisă în legile fizicii, sarcinile electrice au întotdeauna tendința de a se contopi, pentru a forma un "tot neutru", cât mai stabil şi echilibrat. Iar pentru a împlini acest lucru, vor ceda din Forța, Energia lor, obstacolelor aflate în cale (respectiv rezistențelor din circuitul electric), unicul lor țel fiind de a se uni, de a se echilibra. Situația este asemănătoare pentru toate regnurile bisexuate, numai că intervin aici şi factori emoționali, mentali, spirituali, care se vor transforma şi ei, încercând să treacă de "rezistențele" din Sistem.

O altă lege a Fizicii spune că în momentul când sarcinile electrice tind să se apropie unele de altele, Forța lor va creşte invers proporțional cu distanța. $F = k \times Q1 \times Q2 / r^2$. Dan Iacob a creat un comentariu sintetic asupra acestei ecuații transpuse în Legile Superioare ale Iubirii, într-unul din numerele revistei Elta. Şi aşa şi este, cu cât suntem mai aproape de persoana îndrăgită, cu cât o simțim mai aproape, ceva se "aprinde" în noi, suntem în stare să facem lucruri mai măreațe, teribilisme şi chiar eroisme, doar-doar să fim şi mai aproape de sufletul celuilalt. Priviți începutul unei idile între doi îndrăgostiți. În jurul lor este mereu primăvară, s-a creat un câmp energetic de o mare intensitate, dovadă că mulți se încarcă şi ei cu Iubire uitându-se la ei, sau dimpotrivă, întorc privirile dacă nu au dispoziția necesară. Deja acel câmp subtil din jur le conferă o protecție. Iar trăirile, sentimentele, totul creşte treptat, proporțional, totul culminând cu intimitatea actului erotic. Dacă până acum crearea energiei s-a făcut mai subtil,

limitat, apelându-se la contopirea unor efecte, manifestări ale Esenței Interioare şi anume la câmpurile etherice din jurul corpurilor carnale, în momentul actului erotic distanța ce separă cele două entități este practic nulă, Forța creată va avea valoarea infinită. Aceasta este Forța Divină din fiecare, care poate atinge orice valoare, iar asta nu doar aşa, metaforic, sau doar pentru planurile subtile. Iubirea este forța ce poate deplasa orice munte, ea este cea care a creat întregul Univers şi ea stă la baza tuturor celorlalte forțe şi energii ce se manifestă în Planul Fizic.

În momentul actului erotic, organele sexuale funcționează ca nişte conductori de mare putere, de mare intensitate energetică, de aici vine acea plăcere imensă, crescândă. Căci în interiorul lor există densitatea cea mai mare de canale energetice, şi culmea, care nu se continuă pe traiecte închise, realizând circuitele energetice ale organismului, ci se proiectează la exterior, terminându-se la nivelul mucoaselor sau tegumentelor. Sunt clar instrumente de cuplare a energiilor din circuitele interioare cu energii ale altor sisteme. Iar când se unesc energii de polaritate opusă, se crează un generator continuu. Aici nu mai este vorba de limitări cantitative, căci aceste energii provin din planuri mult superioare celor fizice, coboară prin chackre, dar se distribuie cumva polarizat în corpurile separate. Un corp nu poate susține o cantitate prea mare de energie "dezechilibrată", acest lucru ar bulversa echilibrul relativ fizico-chimic al organismului fizic, acea homeostazie fiziologică, de aici venind acea limitare energetică. Dar în momentul când energiile interioare se armonizează, capătă o "neutralitate" prin contactul, interacțiunea cu un sistem de polaritate opusă, acele energii nu mai sunt dezechilibrante, dimpotrivă, deci pot fi "susținute" pe circuitele energetice cu valori tensionale mai mari. De aceea, urmând o constantă armonizare, o continuă echilibrare erotică, dar bazată pe Iubire, energiile vehiculate prin organism devin din ce în ce mai mari, reuşind astfel să reintroducă în funcțiune şi instrumente mai subtile ale corpului uman, care necesită frecvențe energetice crescute. A vedea aurele din jurul celorlalți, a comunica telepatic, a aduce Lumină şi Sănătate celor bolnavi şi ignoranți, sunt lucruri pe care oricine le poate face, totul este să se poată asigura nivelul necesar de tensiune energetică, fiecare instrument având parametri tensionali proprii de funcționare.

Fiziologic vorbind, acele zone cu densitate energetică sporită

şi în care canalele sunt deschise spre exterior, urmând a se închide într-un circuit cu alt sistem de polaritate opusă, se numesc zone erogene. Bineînțeles că fiecare are particularitățile proprii, dar în principal există trei asemenea zone: prima este mucoasa bucală, aceasta fiind de fapt adevărata ei menire, nu se poate mesteca şi săruta în acelaşi timp; alimentația a fost o deviere de la planurile divine inițiale, dar prin revenirea celeilalte funcții principale toate vor reveni la normal. A doua zonă este reprezentată de sâni, în special de areolele mamare, iar a treia cuprinde întreaga suprafață a mucoasei organelor sexuale. Există şi alte zone tegumentare cu sensibilitate deosebită, în care canalele energetice trec pe la suprafața tegumentară, dar ele îşi continuă mai apoi traiectul, excitația cea mai ridicată fiind cea a zonelor enumerate mai sus. În jocul erotic participă toate cele trei zone, vraja şi farmecul său depinzând de pasiunea şi imaginația fiecăruia. Rămâne în continuare să analizăm doar fenomenele energetice cuprinse în intimitatea acestuia.

Practic, încă din momentul preludiului, prin apropierea celor doi, începe să se acumuleze energie prin Muladhara, prima chackră, situată în regiunea perineală. Aici ar fi cazul să facem o paranteză şi să precizăm că majoritatea percep instinctual această creştere a energiei vitale ca o senzație de plăcere, care va spori şi ea proporțional cu intensitatea energetică. Ca atare, această senzație va spori din ce în ce pe măsură ce actul erotic îşi urmează cursul firesc. Deja, din momentul intromisiunii, energiile încep să circule masiv şi prin Swadisthana, chackra situată în dreptul pubisului, aducând astfel o acumulare şi mai ridicată de energie. În acest moment cei doi şi-au lipit efectiv sursele de energie, energia Yang a bărbatului fiind transmisă din Axul Energetic al Chackrelor, prin penis, chiar în dreptul celei de-a doua chackre a femeii, vaginul funcționând ca un fel de aspirator, absorbant de energie. Acesta este sensul de circulație a energiilor, fapt ce conferă o vulnerabilitate sporită a bărbatului în momentul actului erotic, prin ejaculare sau orgasm acesta pierzând masiv din propria sa energie. Nu întâmplător această regiune se numeşte sacrală, de aici omul preluând acea putere ce-l poate aduce înapoi la calitățile divine. În China Antică acesta era considerat un secret ce era cunoscut doar de Împărat, fiind păzit cu străşnicie de ceilalți, ca să nu intre în posesia acestei puteri interioare ce-l face pe Om lucid, stăpân pe sine, învingător al tuturor temerilor,

al tuturor bolilor şi în cele din urmă creator al propriului destin, cu adevărat liber şi etern.

Traseul urmat de energii mai apoi poate fi cumva intuit urmărind anatomia întregului aparat genital, vaginul, uterul, anexele, urmărind canalele principale energetice, ce preiau practic masiva încărcătură energetică venită prin vagin, şi o conduc apoi rotund, circular, fără cotituri sau unghiuri bruşte, ascendent, în spatele regiunii pubiene, spre Swadisthana, introducând-o astfel pe Axa Vieții. Fireşte, când două sisteme sunt în contact, energiile se echilibrează, bărbatul căpătând mai apoi acelaşi potențial ca şi femeia, aceasta însă preluând prima rolul de armonizare, de spiritualizare a energiilor. Şi la bărbat se poate urmări traiectul ascendent al energiilor, epididimul, ductul spermatic având acelaşi traiect mereu circular, de urcare dinspre Muladhara spre Swadisthana.

Ce trebuie să se înțeleagă foarte bine este faptul că actul sexual deschide efectiv porțile Spiritului către alt Spirit, este un proces de comunicare completă. Iar energiile , stările sentimentale, informațiile trimise de la unul la celălalt se schimbă cu o viteză de nedescris. Deja în urma acestui proces, ceva din bărbat trece în femeie şi invers şi asta fără să altereze individualitatea fiecăruia, numai că fiecare va fi altul mai apoi, căpătând multe influențe din partea celuilalt. Fac aici încă o paranteză, datorită folosirii în cadrul alimentației a cavității bucale, ce este în sine un instrument de schimb masiv energetic şi informațional, în nici un caz moară de măcinat materie, se preia din acea hrană toată încărcătura sa energetică şi informațională. Astfel că alimentația devine un act la fel de intim ca şi actul erotic, consecințele pozitive sau negative fiind în mare la fel de importante. Ori din alimentația denaturată, mai ales cea bazată pe carne, obținută prin crimă, durere şi suferință, va induce o stare de tensiune, de iritare, de boală efectiv, situație în care persistă majoritatea celor din civilizația actuală. Fiecare are însă posibilitatea recunoaşterii şi recorecției.

Revenind însă la minunea şi sacralitatea actului erotic, deschiderea chackrelor rând pe rând, pe măsură ce energia urcă mai apoi de la Swadisthana în sus, de-a lungul tuturor celorlalte chackre, permite contopirea celor doi în planuri din ce în ce mai înalte, la început se schimbă energie, mai apoi sentimente, trăiri interioare, apoi informație, frânturi de gânduri şi imagini, iar apoi,

cuvintele, ce aparţin Planului Fizic, sunt neputiincioase în descriere. Urmează Lumina, Pacea şi Iubirea. De aici vine Energia, Forţa ce stă la baza civilizaţiei regnului superior Omului, anume cel al Îngerilor. În acel moment poţi crea orice, poţi obţine orice, poţi şti orice. În acel moment Spiritul devine liber, nemuritor, puternic şi atotştiitor. Divinitatea, unită în Unul, în Monadă, şi-a recăpătat Calităţile Divine.

Sigur că acest lucru se obţine atunci când cele două polarităţi s-au regăsit exact una pe cealaltă, fiecare om având exact o Jumătate ce I se potriveşte. Unirea cu alte jumătăţi îi poate oferi nenumărate experienţe de viaţă, şlefuirea treptată a unor calităţi interioare, lucruri absolut necesare Evoluţiei prin Cunoaştere, dar nu pot forma Monada. Căci nu sunt cele două felii de măr care să se îmbine exact, perfect, să recreeze acelaşi Unic Tot Iniţial. Iar acest proces, de şlefuire interioară, obţinut de-a lungul vieţilor, este absolut necesar, căci în momentul întâlnirii Jumătăţii trebuie deja să ai puritatea necesară, altfel iarăşi, Unirea Totală nu poate avea loc. Canalele şi structurile subtile ale corpurilor trebuie să fie limpezi şi curate, ca Lumina să treacă nealterată de Jos până Sus, în straturile Spirituale. Este necesară obţinerea unei curăţenii interioare care se reuşeşte numai după multe experienţe, multe nelinişti şi mai ales după multe greşeli. Nici o faptă nu este perfectă, dar tocmai din aceste imperfecţiuni ne clădim evoluţia care are la bază permanenta corecţie a acestor imperfecţiuni.

Iar una din imperfecţiunile majore, încă prezente, din civilizaţia umană este tocmai abordarea acestui act erotic doar din punct de vedere egoist, instinctual, al plăcerii. Se urmăreşte doar senzaţia obţinută, care este un simplu efect, nevăzându-se adevăratele procese cauzale, iar lipsa de control al acestora le face să-şi schimbe polaritatea din creatoare în distructive, devitalizante. Cum se întâmplă practic acest lucru ? Din momentul începerii propriu-zise a actului erotic, oamenii se concentrează practic numai pe acea senzaţie minunată, a cărei intensitate creşte din ce în ce, pe măsură ce se acumulează tot mai multă energie. Se gândesc numai la plăcerea lor, uită complet de celălalt, iar atenţia este îndreptată numai spre zonele erogene, unde excitaţia şi stimularea este maximă. Chiar acesta este şi scopul lor, obţinerea unor senzaţii cât mai intense, pe cât posibil, în timpul cel mai scurt cu putinţă. Astfel încât acele energii vitale trezite prin uniunea cu cu altă polaritate spirituală, cresc într-un ritm

accentuat, forțat, fără a se lăsa un timp de acomodare la aceste valori tensionale ridicate. Desigur, acest lucru necesită răbdare, calm, diminuarea cu puțin a senzațiilor de plăcere, ori tocmai în acele momente nimeni nu prea mai are timp de răbdare, numai că în graba lor strică practic curând toată vraja amorului. Prin depăşirea acelor valori energetice peste o limită ce poate fi susținută de circuitele energetice ale organismului, intervin acele metode de siguranță, de autoprotecție, care feresc efectiv corpul de o explozie, de o supraîncărcare energetică. Soluția în acel moment este simplă - scurtcircuitarea, sau eliberarea la exterior, la "masă" a acelei energii trezite şi manifestate. În plan fizic acest fenomen coincide cu ejacularea la bărbat şi orgasmul la femeie, moment în care, acea limită maximă energetică este resimțită ca şi plăcere maximă, numai că exact acea energie obținută este risipită, se scurge efectiv la exterior. Tocmai de aceea apare o perioadă de latență după orgasm, o perioadă refractară, de moleşeală, de somnolență, în care organismul tinde să se refacă energetic. Cei mai sensibili simt efectiv scurgerea energiei vitale la exterior, odată cu lichidul spermatic, iar de la plăcere până la durere este un pas foarte mic.

Acest fenomen devenit tradiție în civilizația umană, majoritatea având în mintea lor un semn de egalitate între amor şi orgasm, este cauza epuizării masive a corpului fizic, ce este spoliat continuu de o energie puiră, esențială. Bătrânețea este practic consecința neputinței organismului de a mai pune în acțiune mecanismele de refacere. Orice corp are păstrat în AND imaginea, informația unui trup perfect, tânăr şi frumos, numai că omul, prin risipirea capitalului energetic, nu mai poate întreține prin mecanismele intime, intracelulare, de refacere, acea imagine. Apar treptat devieri de la imaginea perfecțiunii, ca după câteva decenii imaginea manifestării din planul fizic să nu mai semene de loc cu acel tânăr ce ar fi trebuit să fie. Bătrânețea nu este de loc frumoasă, dimpotrivă, continua deshidratare (aceasta fiind fenomenul principal ce stă la baza îmbătrânirii), neputința, slăbirea progresivă, gârbovirea, toate sunt consecința unei pierderi continui de energie. Lucru ce este considerat firesc, fiziologic, de către ştiință şi îndoctrinat ca atare prin educație. Dar prea puțini sunt dispuşi să renunțe la orgasm, deşi în cealaltă variantă plăcerea actului erotic este cu mult prelungită, putând continua ore în şir, dar totul cu calm şi răbdare. Acesta este ultima probă şi cea mai

grea, oferită de planul fizic. Şi nu poate fi trecută având la bază o alimentație denaturată, ce anesteziază complet acei receptori subtili şi o mentalitate închistată în tipare şi axiome tradiționale, materialiste. Căci paşii fireşti ai primei triade din evoluția Omului sunt : Alimentație, Informație, Sex.

Paradoxal, în momentul erotic, intim, majoritatea, pierzând controlul conştient, încep să respire din ce în ce mai precipitat, gâfâind, ori astfel se introduce tot mai multă energie într-un sistem deja supraîncărcat energetic, dar această suplimentare sporeşte proporțional şi plăcerea. Evoluția însă reprezintă înlocuirea unei soluții cu alta, şi aşa cum nu se poate mânca în timp ce se respiră, aparatul glotic având grijă de acest lucru, de asemenea nici nu se prea poate accelera resirația şi a continua şi amorul. Căci una din cheile controlului erotic este controlul respirației. Cu cât respirați mai rar, cu atât vă liniştiți, vă calmați acele continui valuri energetice ce apar, reuşind repartizarea uniformă a lor în întreg organismul. Căci a face dragoste şi a face sex sunt polarități total opuse. Una, creind Iubire, aduce Viață, cealaltă, ispită a Planului Fizic, ia Viața. A face Dragoste. Efectiv, acea încărcătură energetică creată, împrăştiată în tot organismul, crează acea senzație de Pace şi Iubire, o senzație de beatitudine în care Răul nu mai este posibil, pentru că dai în jur numai Iubire, în plan subtil apare ca un Soare ce luminează totul în jur. Este Lumina Zeilor, a Creatorilor, a Divinităților.

În primele două etape, Alimentația şi Respirația, energia oferită organismului se bazează pe un consum din exterior, omul fiind dependent de o sursă externă de energie, mai mult sau mai puțin eficientă. În ultima etapă, Erosul, energia este creată, adusă din Planuri Subtile Cauzale, din Esența Interioară, în acel moment Omul este independent de Planul Iluziei, poate trăi în orice mediu, orice perioadă, este nemuritor şi atotputernic. Din acel moment este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, ce luminează şi crează totul în jurul Său. Iar esența Sa este Pacea şi Iubirea ! Pacea şi Iubirea fie cu voi !

PENTRU COMENZI, INFORMAȚII ŞI SUGESTII VĂ RUGĂM SĂ NE CONTACTAȚI LA NUMERELE DE TELEFON:

BUCUREŞTI	IAŞI	TIMIŞOARA
092-352769	092-352800	092-371196

PAGINA DE WEB ELTA UNIVERSITATE: http://elta.dntis.ro